

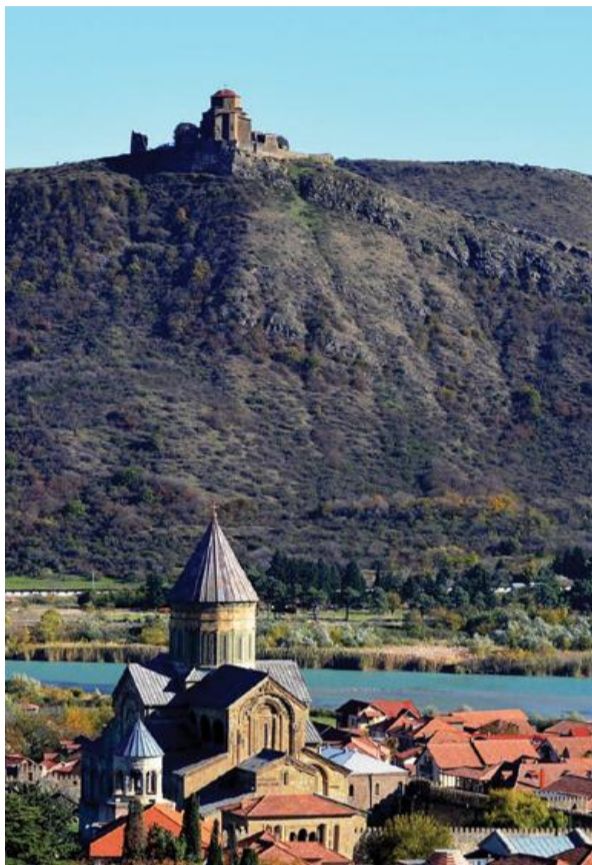
უხსოვარი აღართოვანებულნი
არაინა პართული სსოვრაბის წეს-
ით. პართული ხალხის სჭა-
გართოვანებულნი. ბარდნი-
ბით. პართულთა შინაგანი
კულტურით.
განსაკუთრებით პართული
ქალაქის კლავაროვანობით.
ოჯახისაღი პართულანობით. სი-
ლაგებითა და სათმოვანობით.
საპართულში მოგზაურების
დროს მიღებული შთაბეჭდილ-
ანობით ისინი საპარს სიფხვანს
არ იხარებენ პართულანის.
პართული ქალაქის შესახებ.

ჰანს შერფიცი
(დანიელი მწერალი):
საქართველო-ოქროს
საწმისის ქვეყანაა ძვე-
ლი მითებისა და ლეგენ-
დების ქვეყანა. მისი ზღვი-
სპირეთი, დათოვლილი
მთებით, სითბოთი და სი-
უხვით ჭეშმარიტად მი-
წიერი სამოთხეა, უფლის
კურთხეული უბანი
დედამიწისა.

გუნთერ ბროკი
(გერმანელი ჟურნალის-
ტი): თუ შეიძლება
საქართველოს სიმ-
ბოლური სინონიმი
გამოეხატოს, მე ვიტყო-
დი, რომ ეს ედემია. ეს
საოცარი მხარე ზღაპრუ-
ლი მშვენიერების, სიკე-
თის, სიბრძნის, ბედნიერე-
ბის, მძლავრი შემო-
ქმედებითი შრომის, სიხ-
არულისა და უკვლავებ-
ის უშრეტი წყაროა, მისი
ყოველი კუთხე-კუნჭული
ერთმეორეზე უკეთესი
წალკოტია.

86 წელი
თქვითან ერთად!
თუ ელობთ ზაინ-
ცერფელსა და მნიშვნელოვან
შანსებს გაზიარებთ ის-
ტორიისა და გამოგონებუ-
რით.

87-ე წელია ზეინი გაზიარებ-
ნიერს. ავსტრიელს, ინჟინერს
ზაინცერფელს. ზაინცერფელს
არ უყარის ყოველი ზეინი.
ქმნის ზეინი ცხოვრების
შეყოლამხებელი მეთოდებს
გამოიწერეთ „ახალი
განთიადი“ და გაზიარებთ
ზეინი შეთხვევით!

მეორეც მოხვალის დას
წინსაღი ხელოვნებისა და
შეიმოსება...

გვ2. 14 ოქტომბერი
- მსხათობა, სპატიოს-
ნობა.

სრულდება
თქვითან
გუშინათობა

გვ2. შეხვედრა „ქარბი
მართულანის
ინსტიტუტის,
ნარმოგონებან

გვ2. სასაქონო ყალი
სადგურ
მეზანის
გვ2. მოსახლეობას

პირველსავე მოხვალის!
გილოცავთ!

გვ4.

გვ3. ვინ იყო ყირიმელთა
რძალი „ერისტოვანა?“

გვ9. ნეინდა
სამოსი
და მსხათობა

სამუშაო შეხვედრა
ქანის მუნიციპალიტეტის
მერიანობი

სვენთა
სვენთი

გვ2. ტარიელ შარიფაშვილის
გარდასვენების დღეს

გვ3. ფარების
ფანტივანი
2018-2019

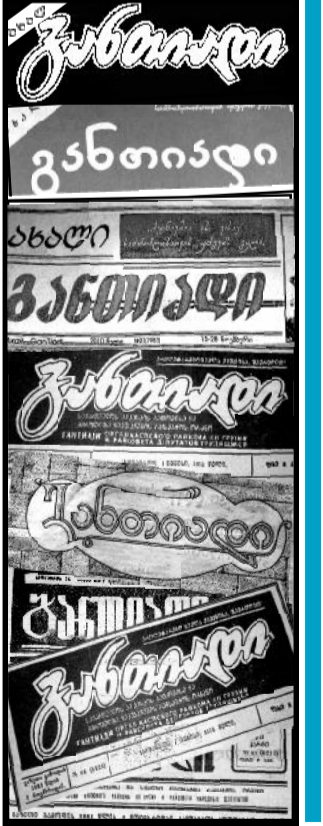
გვ4. შემოგონებან
გამარჯვებებსა
და
მედლებს
ითვლიან

გვ7. ყალსადანის
ქანის
სრული
მოწყობის
სამუშაოები

გვ5. ახალი არა მადიანობი

გვ5. ისინი ებრძვიან
ავადმყოფობას
და სიბერეს

ტარიელ შარიფაშვილის გარდაცვალების დღეს

სოხუმის დაცვისათვის აფხაზეთში გმირულად დაიღუპა. პოლკოვნიკის საფლავთან შეიკრიბნენ თანამებრძოლები, ყოფილი გვარდიელები, სსიპ ვეტერანების საქმეთა სახელმწიფო სამსახურის თანამშრომლები, მუნიციპალიტეტის ხელმძღვანელები.

მამა გიორგიმ და ლევანმა გარდაცვლილის სულის მოსახსენიებელი პარაკლისი გადაიხადეს.

ღონისძიებაზე იმყოფებოდნენ ტარიელ შარიფაშვილის მეუღლე ლია გოგიაშვილი და ქალიშვილი თამარ შარიფაშვილი, ყოფილი თავდაცვის მინისტრი და ტარიელის თანამებრძოლი გენერალი გიგა ყარყარაშვილი.

25 სექტემბერს სოფელ ზემო ხანდაკში ეროვნული გვარდიის კასპის ბატალიონის პირველი მეთაურის, კასპის მუნიციპალიტეტის ყოფილი გამგე-

ბლის, პოლკოვნიკ ტარიელ შარიფაშვილის გარდაცვალების დღე აღინიშნა.

ტარიელ შარიფაშვილი 1993 წლის 25 სექტემბერს

სოქოციონს — თერაპიულს გუშხთიბჷმეი

როცა მცხეთას უახლოვდები და გაშლილი სივრცის პათეტიკურ სრულყოფილებას ემორჩილები, ისეთი შეგრძნება გეუფლება, თითქოს სამშობლო თავის გულს გიწვდის. მცხეთაში წასვლა რიტუალს ჰგავს, რომელში მონაწილეობისას სიფრთხილე და სენტიმენტალობა უნდა გამოიჩინო, რათა ბოლომდე განიცადო იქ ყოფნით მოგვრილი კმაყოფილება.

ქალაქი თითქოს გამჭვირვალეა გაზაფხულსა და შემოდგომაზე, როცა მთისწინეთი და შემოგარენი თბილი მზის სხივების ანარეკლით ბრწყინავს. მუხრან-საგურამოს ვაკესთან უმშვენიერესადაა შერწყმული მდინარე არაგვის ტერასები, მშრალი ხევებითა და ხრამებით სკულპტურულად დასერილი საგურამოს ქედი.

სწორედ იმ ადგილას, სადაც მტკვარი და არაგვი ერთმანეთს შეეყრება, მტკვრის ორივე და არაგვის ერთ ნაპირზე გაშენებული, საქართველოს ისტორიასავით ძველი ქალაქის განწყობას იმ კულტურულ ფასეულობათა იშვიათი ნაზავი ქმნის, რომელიც, ადრეულ ბრინჯაოს ხანიდან ვიდრე ქრისტიანობის ყვავილობამდე წარმართავდა აქაურ უნიკალურ, ეკლექტიკურ ყოფას.

ლევენდის თანახმად, ქალაქი დაუარსებია მესხთა ტომის ეთნარქს — მცხეთოსს. თვით ტოპონიმი — მცხეთა ამავე ტომის სახელის ("მესხთა") შინაარსს ატარებს. მოსხები, იგივე მუშკები აქ ძვ. წ. VIII ს-ში უნდა დასახლებულიყვნენ.

მცხეთა ყველაზე რელიგიურია საქართველოს ქალაქთა შორის, რადგან იგი ოდინდელ წარმართულ კერპთა სამყოფელი და ქართველთა ქრისტიანობის დასაბამია.

ათასწლეულების განმავლობაში ქალაქი სხვა კავკასიურ ცივილიზაციებთან კავშირში ცხოვრობდა, ვითარდებოდა, იცვლიდა ზნეს, რელიგიებს, მმართველებსა და იერსახეს. ამის საბუთად არსებობს არქეოლოგიური ძეგლები, ეპიგრაფიკული მასალა, წერილობითი წყაროები.

მართლმადიდებელთათვის ის დღესაც რჩება უმთავრეს მოსალოც ადგილად, რადგან აქ ტაძართა შორის აღმატებული — ათასწლეულგამოვლილი სვეტიცხოველი დგას. არსად ისე, როგორც მცხეთაში იგრძნობა კავშირი გარდასულ საუკუნეებთან, არქაულ, ისტორიამუწვდომელ წარსულთანაც კი. როცა აქაურ სამართლებსა და ნამოსახლარებს, ანტიკური ხანის თავდაცვით ნაგებობებსა და ჩინებულ ქრისტიანულ არქიტექტურას იხილავ, რომც არ იცოდე, აუცილებლად მიხვდები, რომ მცხეთა ოდესდაც საქართველოს დედაქალაქი იყო.

ე. წ. "დიდი მცხეთა", რომელიც ადრეულ და შუა ბრინჯაოს ხანაში, ძვ. წელთაღრიცხვის III-II ათასწლეულებში ახლანდელ ქალაქსა და მის შემოგარენს, სამთავროს, წიწამურს, ზემო ავჭალას, ნარეკავს და სხვა ტერიტორიებს აერთიანებდა, ერთობ მჭიდროდ ყოფილა დასახლებული. იგი დღევანდელი მასშტაბებითაც კი, საკმაოდ დიდი ქალაქი იყო. ძვ. წ. I ათასწლეულიდან ახლო აღმოსავლეთის უდიდეს პოლიტიკურ წარმონაქმნთა ცხოვრებაში დიდი ძვრები იწყება და მცხეთაშიც შემოედინება ახალი კულტურულ-სოციალური ნაკადები. სწორედ ისინი განაპირობებენ ძველი სამოსახლოების განვითარებას.

მცხეთელებს აღმოსავლეთ საქართველოს სხვა ქალაქების მცხოვრებლებზე მეტად აქვთ გამძაფრებული თავიანთი ძველი სამოსახლოს მნიშვნელობის განცდა. თანდაყოლილი ქალაქური მენტალიტეტი და თბილისთან სიახლოვე მათში მაინც ვერ ანელებს იმ მომხიბვლელ უბრალოებას, რაც ასე დამახასიათებელია სოფლისათვის. აქ ქალაქი და სოფელი მშვენიერ ერთიანობას ქმნიან. სტუმართა სიმრავლით მუდამ განებზერებული, ან, იქნებ, გაბეზრებული მცხეთელები არასოდეს ღალატობენ და ბევრითად მისდევენ უცხოთან ურთიერთობის ჩვევადქცეულ წესებს.

I ათასწლეულის III-IV საუკუნეებამდე მცხეთა ყალიბდება ეთნიკურად ჭრელ, ტოლერანტულ ქალაქად, სადაც აშკარად გამოკვეთილია სოციალური და პროფესიული ნიშნით დიფერენცირებული ჯგუფები. ამავე პერიოდში იგი ქართლის (იბერიის) სამეფოს პოლიტიკური ცენტრი გახდა, საერო-თაშორისო სავაჭრო გზებით, ხმაურიანი ბაზრებითა და სახელოსნოებით, განცალკევებული უბნებით, რომლებიც ერთმანეთს უღამაზესი ხიდეებით უკავშირდებოდა. ყოველ უბანს თავისი გალავანი და პროფესიული სტატუსი ჰქონდა. სარკინეში ლითონის დამუშავებას მისდევდნენ და საიდუმლო შენადნობით რკინის მკვეთელ ხმლებს ამზადებდნენ; წიწამურში მხოლოდ

დასასრული გვ-8.

სამუშაო შეხვედრა კასპის მუნიციპალიტეტის მერიამ

კასპის მუნიციპალიტეტის მერიამ პროფესიული საჯარო მოხელეების შეფასებასთან დაკავშირებით საჯარო სამსახურის ბიუროს ინიციატივითა და GIZ-ის პროგრამის მხარდაჭერით სამუშაო შეხვედრა გაიმართა.

სამუშაო შეხვედრა მოიცავდა მუნიციპალიტეტის ხელშეწყობას სამუშაო შეფასების დანერგვის კუთხით.

შეხვედრას უძღვებოდა ბული მოხელეები და ადამიანური რესურსების მართვაზე პასუხისმგებელი პირი.

შეხვედრას ესწრებოდნენ საჯარო დაწესებულების მენეჯერულ პოზიციაზე დასაქმე-

შეხვედრა „კარგი მმართველობის ინსტიტუტის,, ნარკომადგენლებთან

GGI ინსტიტუტის წარმომადგენლებმა (კარგი მმართველობის ინსტიტუტი) და შიდა ქართლის რეგიონის ახალგაზრდულმა ჯგუფმა კასპის მუნიციპალიტეტის საკრებულოში შეხვედრა გამართა.

შეხვედრაზე ახალგაზრდების სწავლის დასაქმების, განვითარების ხელშეწყობის შესახებ ისაუბრეს.

საკრებულოს თავმჯდომარემ დავით ლეონიძემ აღნიშნა, რომ მერია და საკრებულო მაკორიტარ დეპუტატთან ერთად ახალგაზრდების პირობების შექმნისათვის ერთობლივად ზრუნავენ. დღეისათვის აქტიურად ფუნქციონირებს მოსწავ-

ლე-ახალგაზრდობის სახლი, კარატეს დარბაზი, ახალი სპორტული კომპლექსი, სპორტული მოედნები, ღია საჯიდაო არენები, აღდგენილი ორი ბიბლიოთეკა, კულტურის ობიექტები.

პერმანენტულად ტარდება შემეცნებითი, კულტურული და სპორტული ღონისძიებები.

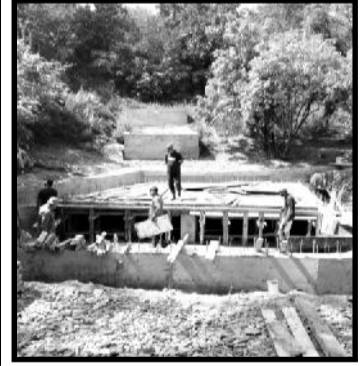
ინსტიტუტის აღმასრულებელმა დირექტორმა ყურადღება გაამახვილა საკრებულოს თავმჯდომარის დავით ლეონიძისა და კასპის ახალგაზრდების აქტიურობაზე.

დალი კორკომაშვილი, კასპის მუნიციპალიტეტის მერიის ადმინისტრაციული სამსახურის პირველადი სტრუქტურული ერთეულის პირველი კატეგორიის უფროსი სპეციალისტი.

სასაქონლო წყალი სადგურ მუშაობას

კასპის მუნიციპალიტეტის სადგურ მეტეხის დასახლებაში ცენტრალური და ადგილობრივი ბიუჯეტის თანადაფინანსებით ხორციელდება სასმელი წყლის სათავისა და ქსელის რეაბილიტაციის სამუშაოები. ამჟამად მიმდინარეობს რეზერვუარის მოწყობა.

სამუშაოების დასრულების შემდეგ 200 ოჯახს სასმელი წყლის მიწოდება გაუმჯობესდება - აღნიშნა კასპის მუნიციპალიტეტის მერმა მანუჩარ მეტეხაშვილმა. სარეაბილიტაციო სამუშაოებს შპს "ფუჟე" ახორციელებს და მასზე 205 198 ლარი დაიხარჯება.

ვინ იყო ყირიმელთა რძალი "ერისტოვნა?"

კასპის რაიონულ გაზეთში "ახალი განთიადი" №11-12, 2007 წელს გამოქვეყნდა სტატია "ამგ-მივიწყებული მამულიშვილები, ანუ ორბელიანები ლამისყანაში". ავტორს სოფიო ცუცუნაშვილ-ფავლენიშვილს მოაქვს ასეთი ცნობა "შალვა ქსნის ერისთავის მეოთხე თაობას თორნიკე ერისთავსა (1779-1860) და მის თანამეცხედრეს ბარბარე ბაგრატიონს (1790-1843) ჰყავდათ ორი ასული: ელენე და ნინო; (1814-1887) ელენე ერისთავი (1808-1882) გათხოვდა ყირიმელ თავადზე, გენერალ-მაიორ პავლე პოპოვზე. პოპოვები სიმფეროპოლსა და ვასილევკაში ცხოვრობდნენ. ადრე დაქორციელებულმა ელენე ერისთავმა სიცოცხლის ბოლო წლები ვასილევკაში გაატარა, დაკრძალულია იქვე".

ბუნებრივია, ჩნდება კითხვა — ვინ იყო ერისთავების სიმე — ყირიმელი თავადი? "განაცოტა ნებისმიერი ქვეყნის ისტორიაში პასუხგაუცემელი შეკითხვები? უკვალოდ რომ არ ქრება ადამიანთა სიცოცხლე, ამაში უდიდესი წვლილი ისტორიკოსებს, მემატიანეებს მიუძღვით. ამჯერად იმ ბედნიერ შემთხვევასთან გვაქვს საქმე, როცა ჩვენი მეგობარი ქვეყნის — უკრაინის არქივებში დასტურდება ქართველი კნენა ელენეს ისტორია. თუმცა მისი სახელი და მამის სახელი არ ჩანს, სამაგიეროდ მეუღლე პავლე პოპოვი ფიგურირებს!

ლ უ დ მ ი ლ ა როზსონას წიგნში "ქართველები უკრაინაში" (გვ. 153) განყოფილებაში "ერისთავები" ვკითხულობთ: "თავადი ერისთავის ერთ-ერთი ასული (დაბ. XIX ს. დასაწყისში) ცოლად გაჰყვა პავლე ვასილის ძე პოპოვს, ვაჟს მდიდარი პოლტაველი მე-მამულე ვასილ სტეფანეს ძე პოპოვისას, რომელიც იყო ტავრიის თავად გ. ა. პოტიომკინის პირადი მდივანი და ნებიერი; ამავე დროს ვასილი ფლობდა

მამულებს უკრაინის რამდენიმე გუბერნიაში. პ. ვ. პოპოვმა და ერისთავის ასულმა ვ. ს. პოპოვისაგან მექვიდრობით მიიღეს საუცხოო სახლ-კარი და მამული ტავრიის გუბერნიაში, სადაც ცხოვრობდნენ. მათ ჰყავდათ ქალიშვილი ანნა (დაბ. 1825 წელს) და ვაჟი ვასილი.

ზ ა პ ო რ ო ჟ ი ე ს ოლქის ვასილევის რაიონში არის სოფელი "შიროკოე", რომელიც აღმოცენდა 1786 წელს, როცა ეკატერინე II-ის ბრძანებით ეს მამული მიუღია ვასილ სტეფანეს ძე პოპოვს; ამ პოპოვს გაუფართოებია თავისი ახალი სამფლობელოები ჩერნიგოვისა და ეკატერინოსლავის (დღევანდელი დნეპროპეტროვსკი) მიდამოებში. სოფელ შიროკოეს რქმევია "ერისტოვკა" (ერისთავების — თ. გ.). ეს ტოპონიმი გამოყენებულია მე-18, მე-19 სს. ოფიციალურ დოკუმენტებში. "ვასილევკა" წარმოიქმნა გენ. მაიორ ვასილ პოპოვის სახელისაგან, ხოლო სახელი კი "ერისტოვკა" (ერისთავის — შეკვეცილი და რუსიფიცირებული ფორმა — თ. გ.) ერისთავის ასულის გვარისაგან. უკრაინაში საუკუნეთა მანძილზე არსებობდა ტრადიცია, რომ დასახლებული პუნქტებისათვის ეწოდებინათ პირველმოსახლეთა, ან მათი მფლობელების სახელები, ან გვარები. სოფელ შიროკოეში დღემდე შემონახულია ლეგენდა იმ ქალბატონზე, როგორც მას უწოდებდნენ სოფელელები — კნიაჟნა ერისტოვნაზე (თავად ერისთავის ასულსა და მათი თავადის მეუღლეზე — თ. გ.). ლეგენდა გვიამბობს: "ერისტოვნას არ უყვარდა თავისი ქმარი, რომელიც ხშირად არ იმყოფებოდა სახლში (სამხედრო პირი პოლკის ტერიტორიაზე, ან ბრძოლებში იყო — თ. გ.). ქალი ყოველთვის სევდიანი და მოწყენილი იყო, ეს კი არ მოსწონდა გენერალ-მაიორ პოპოვს. ამიტომ მან ცოლისათვის ვასილევკაში ააშენა

უზარმაზარი და მდიდრული სასახლე, რომ გაემხიარულებინა თავისი საყვარელი მეუღლის ერისტოვნას გული. სასახლე იყო სამსართულიანი და ჰქონდა სარკეებით შემკული ფასადი. პოპოვი ძალიან ხშირად მართავდა ბანკეტებს თავისი მრავალრიცხოვანი მეგობრებისთვის. ერთხელაც ბალის (მეჯლისის — თ. გ.) დროს ერისტოვნა გამოვიდა აივანზე და იქიდან გადავარდა. პოპოვისა და ერისთავის ასულის სასახლის ნარჩენები დღესაც არის შემონახული ამ სოფელში. საარქივო წყაროები მითითებულია "ერისთავების" განყოფილების მე-9 და მე-10 შენიშვნაში: ი. ფ. პავლოვსკი — "პოპოვების გვარის საგვარეულო არასამთავრობო ორგანიზაცია „ფიქრის გორას" ინიციატივით, მწვანე ყუთები დაიდგა. „ფიქრის გორასთან" არსებულ გოგონათა კლუბის წევრებმა მწვანე ყუთები მუყაოსაგან დაამზადეს, გააფერადეს და დაწესებულებებში განათავსეს. მათი მიზანია შეგროვილი მაკულატურით მუნიციპალიტეტში შეიძინოს წიგნები, რომელიც ბიბლიოთეკას გადაეცემა.

პ. ს. ამ პატარა ამონაწერით გასაგებია, რატომ აღიარა თავის ერთადერთ მექვიდრედ თორნიკე ერისთავმა უმცროსი ასული ნინო. მას აუცილებლად ეცოდინებოდა უკრაინაში ელენეს ქონება-მამულების ფაქტი: ელენე ერისთავ-პოპოვას ქალვას ანასა და ვასილს ხომ ისედაც უდიდესი ქონება დარჩათ მამისაგან და მდიდარი უკრაინელი პაპისაგან უკრაინის რამდენიმე ქალაქსა და სოფელში! პოპოვების საგვარეულო ნუსხიდან კი ანასა და ვასილის შთამომავალთა ბედის გარკვევაც ძნელი არაა; უკრაინელთა მეხსიერებაში შემონახული ამ ისტორიიდან ის ფაქტიც ჩანს, რომ ელენე ერისთავი მეუღლეზე ადრე გარდაცვლილა, მეჯლისზე ხომ თანამებრძოლები ოჯახის უფროსს — პავლე პოპოვს ეწვეოდნენ და არა მის ქვრივს!

ერისთავები უკრაინის არქივებში "ცოცხლობენ". თამარ გაბოძე.

კასპის მუნიციპალიტეტში მიმდინარეობს სოფლების საკორინთლო - ახალშენას წყალსადენის ქსელის სრული მოწყობის სამუშაოები.

კასპის მუნიციპალიტეტის საჯარო დაწესებულებებში CENN ის და ადგილობრივი არასამთავრობო ორგანიზაცია „ფიქრის გორას" ინიციატივით, მწვანე ყუთები დაიდგა. „ფიქრის გორასთან" არსებულ გოგონათა კლუბის წევრებმა მწვანე ყუთები მუყაოსაგან დაამზადეს, გააფერადეს და დაწესებულებებში განათავსეს. მათი მიზანია შეგროვილი მაკულატურით მუნიციპალიტეტში შეიძინოს წიგნები, რომელიც ბიბლიოთეკას გადაეცემა.

„ფიქრის გორასთან" არსებული გოგონათა კლუბი მომავალშიც გვემავს მუნიციპალიტეტში შეარჩიოს დაწესებულებები და ქალაქის ნარჩენების შეგროვების მიზნით, დაუზღავდოს მუყაოს ყუთები. ჩვენ თუ შეგძლებთ ამ აქციით თუნდაც ერთი ხის გადაჩვენას, ეს იქნება სასარგებლო - აღნიშნა გოგონათა კლუბის წევრმა მაიკო

წყალსადენის ქსელის სრული მოწყობის სამუშაოები

სასმელი წყლის ქსელის სადაწნეო მილსადენი - 1 700 გრძივ

მეტრზე სატუმბ სადგურამდე და რეზერვუარამდე დაგდება. ქსელიდან მიერთებები 60 ოჯახზე განხორციელდება, რაც მათ სოციალურ პირობებს გააუმჯობესებს.

წყალსადენის სამუშაოები საკორინთლო - ახალშენას მიმართულებით გზის სრულ მოასფალტებამდე დასრულდება. სამუშაოების ღირებულება 260 000 ლარია, რომელსაც შპს "მშენებელი" ახორციელებს

მაკულატურა - გადარჩენილი ხე და ახალი ნიბნია

თაბუაშვილმა. მწვანე ყუთების მომზადება და ორგანიზაციებში განთავსება ხორციელდება პროგრამის „ნარჩენების მართვის ტექნოლოგიები რეგიონებში" (WMTRI) ფარგლებში. პროგრამა ხელს უწყობს საქართველოს მთავრობას ქვეყანაში ნარჩენების მართვის სექ-

ტორის მოდერნიზებაში და მხარს უჭერს მდგრად განვითარებასა და ინკლუზივობაში განთავსება ხორციელდება პროგრამის „ნარჩენების მართვის ტექნოლოგიები რეგიონებში" (WMTRI) ფარგლებში. პროგრამა ხელს უწყობს საქართველოს მთავრობას ქვეყანაში ნარჩენების მართვის სექ-

ფერების ფესტივალი 2018-2019

დალი კორკომაშვილი, კასპის მუნიციპალიტეტის მერიის ადმინისტრაციული სამსახურის პირველადი სტრუქტურული ერთეულის პირველი კატეგორიის უფროსი სპეციალისტი.

ფოტო-მაგნა ..სხალი განთიადი.. *ეძიებს წაინცერირესო სურათებს წაინცერირესო სავაზითო თოყო-მაციანის შიქსკმნილოჯო. თხოვნიო მიქმწოთოჯო თანწოწოინილოჯო - რაცოყოთ თქვინი ყვარო სვიწს მაციანში! გამოჯვიგზანით წაინცერირესო რა წაწაწოინსო თოყოობი!*

პირველსკოლოეობო! ვიოოცაჲო!

კასპში, ქალაქის პირველმა საჯარო სკოლამ 2018-2019 სასწავლო წელი თანამედროვე სტანდარტებით აშენებულ სკოლაში დაიწყო. ახალმოსახლეობა და ახალი სასწავლო წელი მოსწავლეებს, პედაგოგებსა და მშობლებს მიულოცეს საქართველოს განათლების, მეცნიერების, კულტურისა და სპორტის მინისტრის მოადგილემ ირინა აბულაძემ და სსიპ საგანმანათლებლო და სამეცნიერო ინფრასტრუქტურის განვითარების სააგენტოს დირექტორმა ზვიად როსტომაშვილმა, პირველი საჯარო სკოლის დირექტორის მოვალეობის შემსრულებელმა მანა დაბრუნდაშვილმა, კასპის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს თავმჯდომარემ დავით ლეონიძემ, კასპის საგანმანათლებლო რესურსცენტრის უფროსის მოვალეობის შემსრულებელმა რუსუდან მიგრაიულმა, პედაგოგმა დალი ხაჩიძემ, მანანა ყაბანაშვილმა, პირველი საშუალო სკოლის კურსდამთავრებულმა, სსიპ საგანმანათლებლო და სამედიცინო ინფრასტრუქტურის განვითარების სააგენტოს სამსახურის უფროსმა მერაბ ჭონიაშვილმა, რომელიც პროექტის განხორციელების ერთ-ერთი ინიციატორი გახლავთ.

სკოლა 650 მოსწავლეზეა გათვლილი, რომელიც ადაპტირებულია სპეციალური საგანმანათლებლო საჭიროების მქონე მოსწავლეებისთვის. ისინი დაბრკოლების გარეშე შეძლებენ სართულებს შორის გადაადგილებას თანამედროვე სტანდარტების შესაბამისი ლიფტის საშუალებით. მშენებლობა დაიწყო 2016 წლის აგვისტოში სახელშეკრულებო ღირებულებით 6 000 000 ლარამდე.

2009 წელს პირველი სკოლის 120 წლის იუბილეზე, როცა სკოლის კურსდამთავრებულები მშობლიურ შენობაში შეიკრიბნენ პირადად მოვისმინე, დაძველებული შენობის შემხედვარე მერაბ ჭონიაშვილმა როგორ უთხრა მის მასწავლებელს დალი ხაჩიძეს - ან გაგირემონტებთ ან ახალ შე-

ნობას აგისენებთ! ნათქვამი მორიგ შეუსრულებელ დაპირებად მომეჩვენა... არადა, თურმე, პირველი სკოლის მშენებლობა მიღწეის პროგრამაში უკვე ყოფილა გაწერილი.

ფუნდამენტური შესწავლის შემდეგ დადგინდა, რომ სკოლა რეაბილიტაციას არ ექვემდებარებოდა, ის კი არა, ექსპერტების დაუინებელი მოთხოვნით სკოლა დაცალა, ბავშვები მესამე საჯარო სკოლაში გადაიყვანეს და გამოცხადდა აუქციონი სკოლის შენობის დასანგრევად. პირველი ტენდერი ჩავარდა, გამოცხადდა მეორე, ისიც ჩავარდა ...

სკოლის დანგრევის დროში გავრცობილი პროცესის გამო ქალაქი გაივსო ძალიან გულსატკეპნი და როგორც ახლა დადასტურდა აბსურდული ჭორებით:

- სკოლის შენობის ადგილი გაყიდულია, იმას (.....) უყიდა და სასტუმროს აშენებს, უბრალოდ დრო გაყავს ხალხი რომ არ აჯანყდესო...

- ხალხი რატომ უნდა აჯანყდეს?

- იმიტომ რომ პირველი სკოლა გაქრება, საჭირო აღარ არის და მორჩა ...

მრავლის გამგონე კასპელები კი ტყუილ-მართლის გარკვევას ვერ ახერხებდნენ...

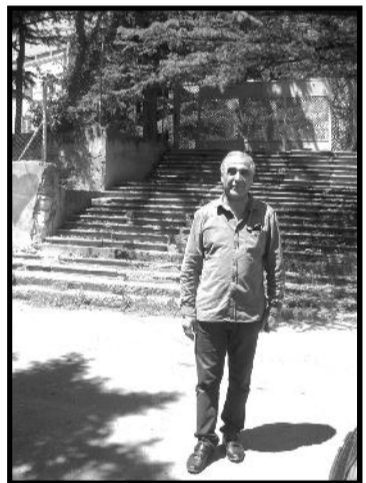
შენობის დანგრევის ტენდერის ორჯერ ჩავარდნის შემდეგ სსიპ საგანმანათლებლო და სამედიცინო ინფრასტრუქტურის განვითარების სააგენტომ მიიღო უფლება სკოლის დანგრევა-მშენებლობის ტენდერი გამოეცხადებინა. ტენდერში კომპანია "თბილმა სახლმა"

გაიმარჯვა. 2015 - 2017 წლებში სკოლა ქალაქის მესამე სკოლაში აგრძელებდა სასწავლო პროცესს.

დაღა 2018-2019 სასწავლო წელი. ევროპული სტანდარტებით აშენებულმა კასპის №1 საჯარო სკოლამ მოსწავლეებს კარი გაუღო. სკოლაში სტუმრობისას თვალში საცემია სივრცე და განათების თავისებურება - კერძოდ, დღე ბუნებრივი განათებით ივსება დერეფნები და კლას-კაბინეტები; ღამით ეკონომიური ლედნათურები ანათებენ, დერეფნებში ამსტრონგის აკუსტიკური ჭერი შთანთქავს ხმაურს. ფანჯრები იზოალუმინისაა - ალუმინის კარ-ფანჯრები უზრუნველყოფს თბოდანაკარგების, ხმის და წყლის იზოლაციის ოპტიმალურ დონეს. ისინი ასევე გათვლილია უსაფრთხოების სასურველ დონეზე, ასევე ცეცხლმდეგობის კლასზე.

სკოლის ახალ შენობაში გათვალისწინებულია ყველა დეტალი ინკლუზიური სწავლებისათვის.

ფასადი არის ვენტილირებადი ფუნდერმაქსით, კერძოდ ვენტილირებადი ფასადი - ეს არის კონსტრუქცია, რომელიც შედგება ფასადის დამცავ მოსაპირკეთებელი მასალისა და კედელზე მისი სამაგრი ქვეკონსტრუქციისაგან. ქვეკონსტრუქცია მაგრდება შენობის ფასადზე ისე რომ, მოსაპირკეთებელ

მასალასა და კედელს შორის დარჩეს საჰაერო შრე, რომელიც მოქმედებს ბუნებრივი სავენტილაციო - გამწოვი მილის პრინციპით, ატმოსფერულ ნალექებს და ტენს აცილებს შენობის კედლებს, უზრუნველყოფს კედლების მუდმივ დაცვას, ამცირებს თბოდანაკარგებს.

სკოლას აქვს სპორტული დარბაზი, კარადებით,

გასახდელებით (გოგონებისა და ვაჟებისათვის), საშხაპე კაბინეტებით. თანამედროვე კლას-კაბინეტებში დაგებულია ვინილის იატაკი, მოცურების საწინააღმდეგო თვისების მქონე იატაკზე გადაადგილება უხმაუროა, მასალა ძალიან გამძლეა, სატესტოდ რამე რომ აიღოთ და კაწროთ, ვერაფერს დაატყობთ, თან ძალიან წყალმდეგია.

მოსწავლეები სათანადოდ დააფასებენ სკოლის ფართოდ დერეფნებს სადაც თავისუ-

ფალი გადაადგილების საშუალებაა, რეკრეაციული სივრცე კი ნამდვილად დაეხმარებათ ძაღების აღდგენასა თუ გაკვეთილებს შორის დასვენებაში.

სკოლა აღჭურვილია თანამედროვე გაგრილება-სავენტილაციო სისტემებით, აქვს საერთო ენერგო მომარაგების გენერატორი.

კვების ბლოკი ცალკე საუბრის თემაა, კერძოდ ცალკე გამოყოფილი სასადილო ოთახი, საშხარეულო, საცნობი, პროდუქტების გასაცემი და შესანახი სივრცეები.

ლირიკული გადახვევა ანუ ამბავი ერთგულებისა

მთელი ცხოვრების მანძილზე მაინტერესებს - რატომ აქვთ გამორჩეული დამოკიდებულება პირველსკოლებს მშობლიური ალმამატერის მიმართ. რა იყო იმ კედლებში ასეთი საკრალური, როგორი მას-

წავლებლები გვზრდიდნენ და გვიტარებდნენ დაუვიწყარ გაკვეთილებს, რა შეხვედრები ეწყობოდა, რომელი სიმაღლების დასალაშქრად გვაშხადებდნენ ...

... მაშინ პირველ სკოლას სიყვარულით აკადემიას უწოდებდნენ. სკოლის დირექტორმა სიმკაცრისა და მზრუნველობის ეტალონმა დიმიტრი ხუსკივაძემ გამოიძახა დამამთავრებელი კლასის მოსწავლეები მერაბ ჭონიაშვილი და ზაზა კლიმიაშვილი - ახლა ეზოში მოძებნით ცენტრს, შემოხაზავთ წრეს და ჩარგავთ ცაცხვის ხეს.

- რატომ ცაცხვი? - ჰკითხა ზაზამ მეგობარს.

- დიდი ხეა და ბევრი ხუთიანი დაეტევა - ემბაკურად მოჭუტული თვალებით იხუმრა მერაბ ჭონიაშვილმა.

დიმიტრი ხუსკივაძე ფანჯრიდან "აკონტროლებდა" როგორ შემოხაზეს ბიჭებმა წრე "ცოცხალი" ფარგლით. ერთი ცენტრში იდგა და ცალი ხელით ეჭირა მეგობარი, ის კი თავისუფალი ხელით საზღვრავდა წრეს.

იმ შორეულ 1973 წელს იცოდა თუ არა კურსდამამთავრებულმა მერაბ ჭონიაშვილმა, რომ ათწლეულების შემდეგ პირველი სკოლის ახალი შენობის პროექტის განხორციელების ერთ-ერთი ინიციატორი გახდებოდა ამაზე ისტორია ღუმს, მაგრამ დღეს ის ძალიან ამაყი და ბედნიერია საოცნებო რეალობად რომ აქცია.

და კიდევ, 17 სექტემბერს, როცა ახალ შენობაში სწავლა განახლდა გავიგეთ, რომ მერაბ ჭონიაშვილის დაბადების დღე იყო. თავად იუბილარმა კი მოკრძალებით გავვიძინილა - ეს ალბათ ბედის საჩუქარია ჩემი დაბადების დღეს რომ იწყება სწავლა... სკოლის შენობა დამთავრებულია, ეზოს კეთილმოწყობის სამუშაოები გრძელდება ... ამ დღეებში აუცილებლად უნდა მოვიტანო ცაცხვის ხე და დავრგა.

ეს ისევე იმ თემის გაგრძელებაა მთელი ცხოვრების მანძილზე რომ მაინტერესებს - რატომ აქვთ გამორჩეული დამოკიდებულება პირველსკოლებს მშობლიური ალმამატერის მიმართ... ისე მეც მათ რიგებში ვარ...

ნანა მერებაშვილი.

პირველი საჯარო სკოლის XII კლასი 2017-2018 სასწავლო წელი

დასასრული. დასაწყისი იხ. "ახალი განთიადი" №8.

1998 წელს სენსაციური ნაბიჯი გადადგეს ამერიკელმა მეცნიერებმა ჯეიმს ტომსონმა (დაიამხსოვრეთ ეს გვარი) და ჯონ ბეკერმა. მათ შეძლეს ღეროვანი უჯრედების გამოცალკეება ადამიანის ემბრიონისაგან და მიიღეს ამ უჯრედთა პირველი მწკრივი. აღმოჩენამ, რომ ღეროვანი უჯრედი 350 სხვადასხვა სახის უჯრედთა დაბადების საწყისს წარმოადგენს, არნახული ბიძგი მისცა მომქმნეველ, მაგრამ შედეგიან კვლევებს.

ღეროვანი უჯრედების შესაძლებლობების შესწავლას ზედიზედ მოჰყვა არნახული წარმატებები და დაუჯერებელი აღმოჩენები, რომელთა რეალობასაც თვით მეცნიერებიც კი სკეპტიკურად უშვებდნენ, მაგრამ გამოჩნდა ბიოლოგიასა და მედიცინაში მათი პრაქტიკული გამოყენების პერსპექტივები — პირველ რიგში კი ტრანსპლანტაციოლოგიაში, იმუნოლოგიაში და პერონტოლოგიაში.

მრავალწლიანი კვლევების შემდეგ აღმოჩნდა, რომ ძვლის ტვინში არსებულ ღეროვან უჯრედებს (მათ სტრომალურ, გემოპოეტურ უჯრედებს უწოდებენ) სხვადასხვა პირობებში, აქვთ უნარი ნებისმიერი ორგანოსა და ქსოვილის უჯრედებად გარდაქმნა — თვით ნერვულ უჯრედებადაც კი(!). ეს ჯერჯერობით მხოლოდ ლაბორატორიული მიღწევებია, მაგრამ ზურგისა და თავის ტვინის დაავადებების მქონე ადამიანებისათვის ერთობ დამაიმედებელია.

ბრიტანელმა მეცნიერებმა ჰარფილდის კარდიოლოგიურ ცენტრში გულის პარკუჭის ქსოვილის კულტივირება შეძლეს და მიიღეს სამი სანტიმეტრის დიამეტრის ახალი ქსოვილი. ამ პარკუჭმა, შესაძლებელია, მოლიანად შეცვალოს გულის დაზიანებული ნაწილი.

ის დაუჯერებელი ამბავი, რომ ღეროვანი უჯრედებისაგან განხორციელდეს მთლიანი გულის გაზრდა, მეცნიერთა აზრით, ათ წელიწადში სრულიად რეალური გახდება.

იტალიელმა ექიმებმა და ბიოლოგებმა კი კანისა და მისი ღეროვანი გარსის აღდგენის ტექნიკა შეიმუშავეს. ორ

პაციენტ ქალბატონს, რომელთაც საშვილოსნოს ყელის თანდაყოლილი ღეფექტი ჰქონდათ, ღეროვანი უჯრედებისაგან ექიმებმა არც მეტი, არც ნაკლები სამო "შეუქმნეს", რა თქმა უნდა, სრულიად უმტკივნეულოდ. მათ ჩვეულებრივი სქესობრივი ცხოვრების საშუალება და ჯანმრთელობა დაუბრუნდათ. ყველაზე მთავარი კი ის გახლავთ, რომ ამგვარი კანის შექმნა ლაბორატორიულ პირობებში სულ რაღაც ორი კვირის განმავლობაში გახდა შესაძლებელი.

ფილადელფიაში, ჯეფერსონის უნივერსიტეტში მკვლევარებმა მალათაშორის დისკებშიც აღმოაჩინეს ღეროვანი უჯრედები. ეს ამბავი მილიონობით ადამიანს, რომელიც ხერხემალში მიმდინარე დისტროფიული პროცესების შედეგად იტანჯება, ჯადოსნური ჯოხის მსგავს მშველელად მოეგვინება, რადგან ხრტილში არსებულ ღეროვან უჯრედებს ცხიმოვანი, ძვლოვანი და ხრტილოვანი ქსოვილად გარდაქმნის უნარი აღმოაჩნდა. მათი გააქტიურება კი ნებისმიერი დისტროფიის განკურნებას შეძლებს.

2007 წლის ნობელის პრემია ბიოლოგიაში სწორედ იმ მეცნიერებმა მიიღეს, ვინც შეიმუშავა ღეროვანი უჯრედების საშუალებით მემკვიდრეობითი დაავადებების მკურნალობა.

ამერიკელებმა — მარიო კაპეკიმ და ოლივერ სმიტისმა, ბრიტანელმა მარტინ ევანსმა ეს ექსპერიმენტი საცდელ თავველზე განახორციელეს. ბიოლოგები გვაფრთხილებენ, რომ ღეროვანი უჯრედების გამოყენება ადამიანთა გენეტიკური დაავადებებისაგან განსაკურნებლად მხოლოდ რამდენიმე წლის შემდეგ იქნება შესაძლებელი.

აღმოჩენების ტემპი გეომეტრიული პროგრესიით იზრდება. ცხადი ხდება, რომ ღეროვანი უჯრედები მედიცინის მომავალია. პესიმისტები 10-20 - წლიან პერიოდზე საუბრობენ. დროის გლობალური მასშტაბებისთვის ეს სულ მცირეოდენი ხანია, მაგრამ უკურნებელი და ქრონიკული დაავადებების მქონე ადამიანებისათვის სასურველია, რომ პერსპექტივა, რაც შეიძლება, სწრაფად იქცეს რეალობად.

ამერიკის ვისკონსინ-მედისონის უნივერსიტეტის მკვლევარებმა და იაპონიის, კიოტოს უნივერსიტეტის მეცნიერებმა ერთმანეთისაგან სრულიად დამოუკიდებლად, თითქმის

ერთდროულად აღმოაჩინეს, რომ ადამიანის კანის უჯრედების (ფიბრობლასტებისაგან) შესაძლებელია ღეროვანი უჯრედების მიღება. ორივე გამოკვლევა დამყარებულია მსგავს, მაგრამ არა ერთნაირ მეთოდებზე.

იაპონელ მეცნიერებს პროფესორი შინა იამანაკა ხელმძღვანელობდა, ხოლო ამერიკელებს — სწორედ ის ჯეიმს ტომსონი, რომელმაც პირველად გამოაცალკევა ემბრიონისაგან ღეროვანი უჯრედები.

მეცნიერებმა კანის უჯრედების მოდიფიცირება შეძლეს მათზე დნმ-ის იმ ოთხი სხვადასხვა გენის მოქმედებით, რომლებიც განსაკუთრებით აქტიურია ემბრიონის ჩამოყალიბების პროცესში. ასეთი აქტივირების შედეგად უჯრედებს "ავიწყდებათ" თავიანთი პროგრამა და ემბრიონის ღეროვან უჯრედებს ემსგავსებიან — პოტენციურად უფრო ძლიერები და მრავალფუნქციურები ხდებიან, შესწავლავთ უნარი, რომ ზრდასრული, სხვადასხვა სახის ქსოვილი აღადგინონ, წარმოქმნან ადამიანის სხეულის ნებისმიერი ორგანო, კუნთოვანი ჯგუფები თუ ნერვული კვანძები.

"ახლა ჩვენ უნდა ვისწავლოთ ადამიანის ღეროვანი უჯრედების გენერირება და უჯრედთა სხვადასხვა ტიპის მიღება. მაგ. გულის, ღვიძლის, ნერვული ... და, სამომავლოდ გზა გაგუხსნათ უჯრედოვან თერაპიას." — განაცხადა ბატონმა იამანაკამ. ეს რევოლუციური ექსპერიმენტი იაპონიაში შეფასდა, როგორც ნობელის პრემიაზე წარსადგენი აღმოჩენა, რადგან იგი სრულიად დაცულია მორალური და ეთიკური ხასიათის წინააღმდეგობებიდან. აქ არც კლონირე-

ბა გამოყენებული და არც ემბრიონი.

"ჩანასახი დაინახე და უეცრად ვიგრძენი, რომ იგი არაფრით განსხვავდება ჩემი ქალიშვილებისაგან." — წერს

ახალი ენობვიან სვადმოფონასა და სინერეს

მაგრამ კოსმეტიკური ბრენდების დიდი დაინტერესება გამოიწვია. კრემში არსებული ნივთიერებები სწორედ ღეროვან უჯრედებს ააქტიურებს და კანს აახალგაზრდავებს. ევროპაში იგი უკვე ელიტარულ პრეპარატად მიიჩნეეს და წარმატებით იყიდება.

ღეროვანი უჯრედების კოსმეტიკური თვისებების შესახებ "დიორის" კვლევითმა ცენტრმაც გადაწყვიტა საკუთარი პოზიციის გამოხატვა. პროფესორმა პინჩელომ პრესკონფერენციაზე განაცხადა, რომ კანის სიღრმეში არსებული ზრდასრული ღეროვანი უჯრედების გააქტიურება და ნაოჭების დამარცხება შესაძლებელია უკვე დაპატენტებული კომპლექსის "შტემსომე"-ის გამოყენებით. პროფესორმა ამ პრეპარატს ურთულესი ბიოვექტორი უწოდა, რომელმაც დაუჯერებლად უნდა შეანელოს დაბერების პროცესი. თუმცა, ამ საკითხებში დერმატოლოგთა მოსაზრებები ერთმანეთს უპირისპირდება. მათი ნაწილი საუბრობს კრემების ზემოქმედებით გამოწვეულ მოსალოდნელ დისბალანსზე და უპირატესობას ინექციების პერსპექტივას ანიჭებს.

როგორ შეიძლება ღეროვანი უჯრედების გააქტიურება გაახალგაზრდავების მიზნით, მეცნიერებს ერთმნიშვნელოვანი პასუხი არ გააჩნია, მაგრამ მკვლევართა უმეტესობა დარწმუნებულია, რომ ამის პასუხი არსებობს და შესაძლოა, იგი იამაკასა და ჯეიმს ტომსონის ბოლოდროინდელ აღმოჩენაში დევს.

ყველაზე გაბედულ ფანტასტიკურ ხილვამაც კი, ძნელია წარმოიდგინო მატერიალური სამყარო, სადაც უსინათლონი დაინახავენ, ხეობარნი აღსდგებიან, აღარ იქნება ტკივილი, ავადმყოფობა და სიბერე... თუმცა, იქნებ, ვიმედოვნოთ, რომ ღეროვანი უჯრედის ფენომენი ცოტათი მაინც შეცვლის ადამიანთა ცხოვრებას.

ბრიტანულ კლინიკებში დაიწყო ექსპერიმენტი გულ-სისხლძარღვთა დაავადებების მკურნალობის სფეროში. მიოკარდიუმის ინფარქტ გადატანილი პაციენტების გულის კუნთში შეჰყავთ ღეროვანი უჯრედები, რომლებიც ჩაენაცვლება მიოკარდიოციტებს.

კვლევის პირველი ეტაპი ლონდონის კლინიკებში ხორციელდება და მათი წარმატების შემთხვევაში ეს შედარებით უსაფრთხო და დაბალი ღირებულების მეთოდი დიდი ბრიტანეთის სხვა კლინიკებშიც დაინერგება.

კუნთოვანი ქსოვილის წინამორბედი ღეროვანი უჯრედები გამოიყოფა სისხლძარღვით ღეროვანი უჯრედებისაგან და შეყვანილი იქნება კორონარულ არტერიაში, საიდანაც ისინი გულის კუნთის დაზიანებულ უბანში მოხვდება. მანიპულაცია დამატებით ქირურგიულ ჩარევას არ მოითხოვს, რადგანაც ღეროვანი უჯრედების შეყვანა სტენტების დროს განხორციელდება. ღეროვანი უჯრედების შეყვანა იმ ზონდით მოხდება, რომლითაც სტენტი შეჰყავთ ბლოკირებულ არტერიაში.

ახალი მეთოდის ლაბორატორიულმა კვლევებმა წარმოაჩინა, რომ ძვლის ტვინიდან მიღებული ღეროვანი უჯრედები მართლაც, იწვევს გულის კუნთის ნაწილობრივ რეგენერაციას.

კვლევის პირველ ეტაპში ჩართული იქნება 100 პაციენტი. ღეროვანი უჯრედების ინექცია მხოლოდ 50 პაციენტში განხორციელდება. დანარჩენი პაციენტები საკონტროლო ჯგუფს შეადგენენ: მათ კორონარებში ღეროვანი უჯრედებისაგან თავისუფალ პლასტმას შეიყვანენ.

ღეროვანი უჯრედები ახალი საუკუნის არა მხოლოდ იმედი, პლატფორმაც გახლავთ, რომელზეც დაშენდება მომავლის სამკურნალო სინამდვილე, მატერიული სამყარო, სადაც ადამიანები საოცნებო ჯანმრთელობით იცხოვრებენ.

მ. სირბილაშვილი.

საგანთა საგანი

მასწავლებელი მარტო საგანს არ ასწავლის, ბევრად უფრო მეტს – იმას, რომ “იყო კაცი, იყო ის, რაც შენი გულის უღრმეს ხატშია აღბეჭდილი.”

თამაზ ჩხენკელი, მწერალი და პუბლიცისტი, მეცნიერი.

ლეილა ვარდომილი – ახალქალაქის საჯარო სკოლის ქართული ენისა და ლიტერატურის მასწავლებელი: წელს ორმოცდამეშვიდე სასწავლო წელი დაიწყო ჩემთვის და ალბათ, ძნელი მისახვედრი არ უნდა იყოს, თუ რამდენი რამ მაქვს გასახსენებელი... სრულიად ახალგაზრდა, უმაღლეს-დამთავრებული ვიყავი, როდესაც პედაგოგობა დავიწყე. მართალია, ახალქალაქი ჩემი მშობლიური სოფელია, აქ დავიბადე, მრავალშვილიან ოჯახში გავიზარდე და სოფელში ყველა კარგად მიცნობდა, თავს კომფორტულადაც ვგრძობდი, მაგრამ თქვენ წარმოიდგინეთ, მაინც არ იყო მარტივი სახელისა და ავტორიტეტის, სიყვარულის მოხვეჭა და ამ საქმეში ძალიან დამეხმარა ლიტერატურა... რადგან ეს საგანი მარტო მოსწავლეებისათვის კი არა, ყვე-

ლას გზამკვლევიცა, იგი ერთგვარი ხილია, ცხოვრების გაცნობისა და შესწავლის საუკეთესო წყაროა, უფრო მეტიც, ლიტერატურა ხომ საგანთა საგანია...

ამდენად, მასწავლებლის პროფესიამ და ლიტერატურის საფუძვლიანმა ცოდნამ უდიდესი სიხარული, წარმატება და აღიარება მომიტანა. წლების განმავლობაში ვიყავი განათლების შტატ-გარეშე ინსპექტორი და რაიონის სკოლებში ვამოწმებდი ქართული ენისა და ლიტერატურის სწავლების საკითხს. სწორედ მაღალი პროფესიონალიზმის, გამოცდილებისა და ობიექტურობის გამო რამდენჯერმე მიმიწვიეს გორის ბარათაშვილის სახელის პედაგოგიურ ინსტიტუტში, მისაღებ გამოცდებს ვესწრებოდი, ბავშვების ნაწერებს ვაფასებდი... ცოდნის, გამოცდილებისა და დამ-

სახურებისათვის მიღებული მაქვს უამრავი დიპლომი, საპატიო სიგელი, საუკეთესო მასწავლებლის სამკერდე ნიშანი, მონიჭებული მაქვს უმაღლესი კატეგორიის მასწავლებლის წოდება.

მუშაყება, რომ ბევრი ჩემი ნამოწაფარი დღეს სახელოვანი და წარმატებული ადამიანია, მათ შორის ბევრი ცნობილი ექიმი, ოურისტი, არქიტექტორი, ხელოვანი, თქვენ წარმოიდგინეთ, მეცნიერი და რაც ყველაზე გასახსენებელია ჩემთვის და შემიძლია თავი მოვიწონო, აღზრდილი მყავს ქართულის მასწავლებელთა “არმია”, სხვათა შორის, ახალქალაქის სკოლაში ამჟამად ჩემი ნამოწაფარი 12 პედაგოგი მოღვაწეობს,

სკოლის ამჟამინდელი სასწავლო ნაწილი, ია ვარდომილიც ჩემი აღზრდილია.

... ამასობაში დროც შეიცვალა და ცხადია, მასთან ერთად ყველაფერი, ერთმნიშვნელოვნად შეიძლება იმის თქმა, რომ უეცრად სულ სხვა გამოწვევების წინაშე აღმოვჩნდით და სკოლა, მასწავლებელი ახლა უკვე სრულიად განსაკუთრებული, მე ვიტყვოდი, პროგრესული და განსხვავებული დირექტივებით ხელმძღვანელობს. მართალი ვითხრათ, მიხარია, რომ განათლების სისტემაში მრავალი სიახლე დაინერგა, უამრავი საინტერესო რეფორმა განხორციელდა, თუმცა, პირადად მე, სწავლების

არც ზოგიერთ ძველ მეტოდზე ვიტყვოდი უარს.

რატომ ვფიქრობ ასე?.. ახლავე მოგახსენებთ. დაბეჯითებით შეიძლება იმის თქმა, რომ უწინ მოსწავლე სკოლაში ფართო განათლებას იღებდა, დიას, უწინდელი სკოლადადამთავრებული ნამდვილად ერუდირებული იყო... მე თუ მკითხავთ, უმაღლეს სასწავლებლებში დანერგილი მისაღები გამოცდების ფორმით ანუ ამ ეგრეთ წოდებული ტესტირებით რატომღაც მგონია, რომ სრულფასოვნად ვერ ფასდება აბიტურიენტის ცოდნის, განვითარების დონე, რასაკვირველია, ეს გახლავთ ჩემი პირადი მოსაზრება, რომლის გაზიარებაც მინდოდა... და კიდევ, ამ ორი-სამი წლის წინ ჩვენს საჯარო სკოლებში შემოიღეს / ამერიკული მეთოდი / სწავლების ახალი პროცესი, “ჯიპრატის” პროგრამა, სხვათა შორის, აქ გამოყენებული იყო თვალსაჩინო საშუალებების ელემენტებიც და ამის გამო, რატომღაც მოსწავლეებში პროცესი ხალისისა და ინტერესის იწვევდა, მაგრამ ეს ხდებოდა საპროგრამო მასალის ათვისების ხარ-

ჯზე და სწორედ ეს იყო ჩემთვის მიუღებელი...

მიუხედავად ყველაფრისა, ძალიან იმედიანად ვარ, რადგან პროგრესი, წინსვლა სახეზეა. მივალწიეთ იმას, რომ დღეის მდგომარეობით თითქმის ყველა საჯარო სკოლაში სწავლების პროცესი ეროვნული პროგრამით ხორციელდება, რაც ყველაზე მნიშვნელოვანია, გამოიცა / პირველიდან მეექვსე კლასის ჩათვლით / ხარისხიანი სახელმძღვანელოები, რაც რასაკვირველია, ძალიან ბევრს ნიშნავს როგორც მოსწავლისთვის, ასევე პედაგოგისთვის. ერთი სიტყვით, დარწმუნებული ვარ, რომ წლებგანდელი სასწავლო წელი კიდევ უფრო გამორჩეული, შთამბეჭდავი იქნება და მსურს თამამად განვაცხადო, ბედნიერი ვარ, რომ ჩემს სათაყვანო მოსწავლეებს / მეცხრე კლასიდან მე-12 ჩათვლით / ვასწავლი სიყვარულს, მიმტკეპლობას, თავმდაბლობას, ადამიანობას... შემდეგ კი, მთავარ საგანს, ქართულ ენასა და ლიტერატურას, რომელიც ცხოვრების შეცნობის საუკეთესო წყარო გახლავთ...
რ. ქართლელიშვილი

ცნობილი მწერლისა და მოაზროვნის მარად გაუხუნარი სენტენცია, “ჩვენ ყველანი ჩვენი ბავშვობიდან მოვდივართ” – ყოველწამიერად გვახსენებს, რომ პატარაზე უპირველესია და ისიც ცნობილია, რომ განათლებული და სულიერად ჯანსაღი, ფიზიკურად ძლიერი მომავალი თაობის აღზრდა სამთავრობო პრიორიტეტია... ამის თვალსაჩინო მაგალითი გახლავთ კასპის მუნიციპალიტეტში სკოლამდელი აღზრდის დაწესებულებებში განხორციელებული ბოლო დროინდელი მასშტაბური სამშენებლო, სარემონტო თუ აღდგენითი ინფრასტრუქტურული სამუშაოები...

მარტო პატარებს კი არა, მათ მშობლებსა და ახლობლებს, დიდსა თუ პატარას ნამდვილად მიუხაროდა საბავშვო ბაღებში მისვლა, დიას, სასიამ-

ოვნო, მხიარული განწყობით დაიწყო 17 სექტემბერს სააღმზრდელო პროცესი მუნიციპალიტეტის ოცდაექვსივე დაწესებულებაში... ეს დღე ნამდვილ დღესასწაულს ჰგავდა ქალაქის საბავშვო ბაღებში, სადაც პატარებთან ერთად აღტაცებასა და სიხარულს გამოხატავდნენ მშობლები, მოწვეული სტუმრები, რომელთა შორის იყვნენ ადგილობრივი ხელისუფლების წარმომადგენლები, სააღმზრდელო პროცესის დაწყების მოსალოცად პატარებთან მოვიდნენ მუნიციპალიტეტის სკოლამდელი აღზრდის დაწესებულებების გაერთიანების აპარატის თანამშრომლები: მანანა მერუაშვილი, ნინო ჯუხარაძე, ხათუნა ხაჩიძე, მაია მაზმიშვილი, ნათია მოსიაშვილი, ოლია ლეონიძე, მაია ბარნოვი.

— დადებითი განწყობისა და წარმატებუ-

ლი მომავლის იმედი ნამდვილად არსებობს. რაიონის სოფლების თითქმის ყველა საბავშვო დაწესე-

ბულებაში, განსაკუთრებით კი, ქალაქის ხუთივე საბავშვო ბაღში შექმნილი სააღმზრდელო-საგანმანათლებლო გარემო ნამდვილად საამაყოა, — აცხადებს კასპის მუნიციპალიტეტის სკოლამდელი აღზრდის დაწესებულების გაერთიანების დირექტორი მანანა ხვთისიაშვილი, — ბოლო სამი-ოთხი წლის განმავლობაში

ჩატარებული მასშტაბური ინფრასტრუქტურული სამუშაოებისა და ჩვენს დაწესებულებებში დანერგილი სრულფასოვანი სააღმზრდელო მეთოდოლოგიის წყალობით საგრძობლად გაიზარდა ბავშვთა კონტინგენტი, მაგალითად, თუ გასულ წელს გვყავდა 1.574 ბავშვი, დღეის მდგომარეობით უკვე დაფიქსირებულია 1. 678

აღსაზრდელი, გამორიცხვული არ არის, რომ ეს ციფრი კიდევ გაიზარდოს. არადა, ეს არ გახლავთ მხოლოდ ვარაუდი, ამის საფუძველი ნამდვილად იგრძობა. კეთილმოწყობილ და გალამაზებულ, თანამედროვე სტანდარტებით აღჭურვილ დაწესებულებებში მოსულ ბავშვებს კი არა, მათ მშობლებსა და ახ-

ლობლებს აღარ უნდათ შინ დაბრუნება... პატარების ბედნიერად ნამდვილად საიმედოდ არის დაცული, სამწუხაროდ ზოგ ბავშვს შესაძლებელია, საკუთარ სახლში არ გააჩნდეს იმის ნახევარი პირობები და გარემო, რასაც აქ “სთავაზობენ”... მომავალ წელს საკუთარ ბაღში იზიემებენ სააღმზრდელო პროცესის დაწყებას სადგურ მეტეხის (დროებით იმყოფებიან პირველ ბაღში) ბავშვები. ბაღების ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი

გადაუდებელი საზრუნავი გახლავთ ბავშვთა კვების ბლოკი, რომელიც ოცდაოთხი საათის განმავლობაში კონტროლდება, მოწმდება სანიტარულ-ჰიგიენური პირობების და დაცულია სურსათის ეროვნული სააგენტოს ნორმები, კვების ორგანიზება და რაციონის კვებითი ღირებულება შეესაბამება საქართველოს მთავრობის მიერ დამტკიცებულ ტექნიკურ რეგლამენტს...
რ. ხეჩუაშვილი.

შემოდგომაზე გამარჯვებებსა და მელაჲს ითჲლიან

შინაურულ სასპორტო არენებზე

* აღიანი — ზურაბ მუხაშვილის (1977-2015) ხსოვნის მემორიალური ტურნირი: აგვისტოში შესრულდა მეხანძრე-მაშველის დაბადებიდან 41 წელი, ხოლო ორი-ოდეთ ადრე — 3 წელი მისი ამ ქვეყნიდან გამორეალად აღსრულებიდან, როცა 2015 წლის 13 ივნისის ღამით თბილისური სტიქიური მოვლენის დროს საკუთარი სიცოცხლის ფასად იხსნა ათამდე ადამიანი. 23 აგვისტოს აღიანში გაიმართა გმირის ხსოვნისადმი მიძღვნილი ცერემონია სოფლის ცენტრში, დიდების ობელისკთან, და, ასევე, გაიხსნა საჭიდაო დარბაზი.

სოფელ აღიანის მოსახლეობის, გმირის ყველა მეგობრის, ასევე, კასპის სპორტკომპლექსის თანამშრომელთა სურვილია, რომ ახალგაზნის სასპორტო კერას ოფიციალურად მიენიჭოს ზურაბ მუხაშვილის სახელი. მას გარკვეული წარმატებები ჰქონდა სპორტში და მწვრთნელობა სურდა საკუთარ სოფელში...

აქვე წარმოგიდგენთ კასპის რაიონის ჭაბუკთა ღია წლებიდან ელი ტურნირის გამარჯვებულთა ვინაობას: ლუკა წინამძღვრიშვილი (მუხრანი), ლამა ქაშხაძე (ზემო ხანდაკი), სანდრო შარიფაშვილი (მუხრანი), გიორგი ხალიბეგაშვილი (იგოეთი), ლუკა ფეიქრიშვილი (აღიანი), დავით გოდერძიშვილი (მცხეთა), შალვა მიდელაშვილი (მუხრანი), ვახტანგ ტაბარუკაშვილი (მუხრანი), თორნიკე ნავლიაშვილი (მცხეთა) და სპარტაკ გულიაშვილი (კასპი).

* მეტეხი — იოსებ მაღალაშვილის სახელობისა: 2 სექტემბერი დაბადების დღეა იოსებ მაღალაშვილისა (1952) — კასპის რაიონის სპორტის ისტორიაში პირველი მსოფლიო ჩემპიონისა სამბოში, მისი ბიოგრაფია შეტანილია ქართულ ენციკლოპედიაში,

ფოტო გამოფენილია ქართული სპორტის მუზეუმში... მისი დაბადების 66-ე წლისადმი მიძღვნილი სასპორტო ღონისძიება, ქართული ჭიდაობის ეროვნული ფედერაციის ეგიდით (პრეზიდენტი გელა ბერუაშვილი), გაიმართა არა 2013 წელს გახსნილ იოსებ მაღალაშვილის სახელობის ღია საჭიდაო არენაზე, არამედ საჭიდაო სახლის დარბაზში, რომელიც შიდა ქართლის (და არა მარტო) ერთ-ერთ ყველაზე სპორტულ სოფელში მწვობრში ჩაღვა 1986 წელს — დაახლოებით აქვს ასეთი ფუფუნება (მხარეები თუ შეთანხმდებიან, არის სურვილი და მზაობა იმისა, რომ ახლო მომავლიდან ტურნირის ორგანიზატორობა რაიონის სპორტის მესვეურებს გადაეცეს).

აქ ამჯერადაც არაერთმა ცნობილმა მოჭიდავემ იასპარეზა, როგორც წინა საუკუნის მიწურულში ხდებოდა. აი, ყველა ჩემპიონისა და პრიზიორის ვინაობა და სადაურობა, რაც დასტურია დიდი ჩემპიონის სახელისათვის საკადრისი ტურნირის მონაწილეთა გეოგრაფიული ფართო არეალისა. ოღონდ, მათივე სპორტული ოსტატობის საერთო დონე თუ მომბატებს, ეს ქართულ ჭიდაობას დიდად წაადგება.

მაშ, ასე, აი, ისინი: 62 კილოგრამამდე წონითი კატეგორია — ნიკო ჭიკაძე (ანბეჭა), იოსებ ცერცვაძე (ქარელი) და გიორგი გაბინაშვილი (კასპი); 73 — გაგი ლიჩელი, ნიკა კაკაშვილი (ორივე ქარელი) და ლუკა დავითაშვილი (კასპი); 82 — გიორგი დიდუბაშვილი (დედოფლისწყარო), ვაჟა აბრამიშვილი (თბილისი) და გიორგი მულაძე (ქარელი); +82 — ონისე ბუღაძე (საჩხერე), ლამა ტაველური (თბილისი) და ზურაბ ლიქოკელი (თელავი).

* თელიანი — სულხან ბახტაძის (1927-1994) ხსოვნის მემორიალური ტურნირი: ქართული

სპორტის დამსახურებული მუშაკი, ღვაწლმოსილი პედაგოგი სულხან ბახტაძე იყო არა მარტო თავისი დროის სახელგანთქმული მოჭიდავე — რაინდი, არამედ, მრავალი წლის განმავლობაში, მოსწავლე-ახალგაზრდების კვალიფიციური აღმზრდელი სკოლაში და ფიზკულტურულ-სპორტული მეტოქის სოფელში... თელიანი ებმა "თელეტიქვესა საჭიდაოს" ძველი არენის სანაცვლოდ ახალი გამართეს, წრეში ნახერხი გამოაღეს და, აგერ, სექტემბრის პირველივე შაბათდღეს ძველქართული "საჭიდაოს" ხმაზე ფრიად გახალისდნენ, როცა იხილეს ახალთაბელ ყმაწვილ-ჭაბუკ მოჭიდავეთა წყვილების ცეცხლოვანი პაექრობანი. მთელი ასპარეზობის დასურათება შორს წავიყვანს. აი, ისინი, ვინც სხვებზე მეტად იყონადა: მეტეხელები — ლუკა შარიფაშვილი, ნიკა კალატოზიშვილი და ნუგზარ გელხაური, თელიანელი ნიკა ბერიაშვილი, აღიანელი ლუკა ფეიქრიშვილი, ლამისყანელი ნიკა ფავლენიშვილი და დოესელი სულიკო ახალკაცი.

* სოფელ — სულიკო კოშაძის ხსოვნის მემორიალური ტურნირი: აქაურებს რაიონის მასშტაბით ერთ-ერთი ყველაზე კეთილმოწყობილი საჭიდაო არენა ჰქონდათ, ის 1987 წლის 9 მაისს გახსნეს და წარსულში სახელგანთქმული თანასოფელი მოჭიდავის სახელი მიაკუთვნეს. გავიდა სამ ათეულ წელზე მეტი და... ბოლო წლებში მათ მხოლოდ ერთხელ (2016 წლის სექტემბერში) მოახერხეს "დიდი ჭიდაობის" ჩატარება "ყურაშვილების თასზე", სხვა დროს სულაც კავთისხეველებისა "ითხოვეს"...

და, აი, დანავსული საჭიდაო ისევ გაცოცხლდა: სპორტკომპლექსის დირექციის (დირექტორი გიორგი ნიპარიშვილი) ორგანიზებითა და სოფლის თავკაცთა (გამგებელი

ბაჩო ხუციშვილი) თანადგომით სოფლის ძველ საჭიდაოზევე შესაძლებელი გახდა ჭაბუკთა ტურნირის გამართვა. ყველაზე უმცროსები "ჩიტის წონაში" (30 კგ-მდე) გამოვიდნენ, უფროსები 70-ის ზევით არ შეზღუდულან, სულ კი II კატეგორიაში გაწავილდნენ.

ყველაზე ტექნიკური მონაწილისათვის დაწესებული პრიზი, ადგილობრივი მაყურებლის გულგანახარად, დამსახურა სოფელმა ცოტნე ბახტაძემ. მან გაიმარჯვა თავის წონაში (38). პერსპექტიულ ყმაწვილს საგანგებო ჯილდო გადასცეს ბაჩო ხუციშვილი — მშობლიურ სოფელში ქართული ჭიდაობის გამოცოცხლების დიდმოსურნე ახალგაზრდა კაცმა, და საკუთარმა პაპამ — სპორტკომპლექსის დიულის მწვრთნელმა, ბერდია ბახტაძემ.

აი, სხვა გამარჯვებულებიც: მეტეხელები — ლუკა შარიფაშვილი, ვალერი მღებრიშვილი და სოსო ჟივიძე, ლამისყანელი გიორგი ფავლენიშვილი, ნიპარიშვილი, ნიპარიშვილი, ნიპარიშვილი, თელიანელი — ლევან მაშულაშვილი და ირაკლი დემეტრაშვილი, კასპელი სანდრო ახლოური, კავთისხეველი ლუკა შემაბერიძე.

ბოლოს, რამდენიმე ნიშანდობლივი და სიმბოლური ფაქტის შესახებ:

— დაჯილდოების საპატიო მისიის ერთ-ერთი შემსრულებელი გახდა ვეტერანი ტიტულოვანი მოჭიდავე, ხოვლედი შალვა პანაშვილი — 1984 წლის მსოფლიო ახალგაზრდულ პირველობის ჩემპიონი სამბოში. მან დიპლომები და მედლები გადასცა "70"-ში გამორჩეულ სამეულს: ნიკა მაისურაძეს (აღიანი), ფრიდონ მჭედლიშვილსა და ალექსანდრე მარიდაშვილს (ორივე მეტეხი).

— ტურნირს მაყურებლის როლში სტუმრობდა საქართველოს პარლამენტის მაჟორიტარი

დეპუტატი კასპის რაიონიდან ირაკლი მეხურნიშვილი.

— საპატიო სტუმართა შორის იმყოფებოდა სოფლის მიწა-წყლის შვილი, ღვაწლმოსილი და ჭარმაგი კაცი, ქართული ჭიდაობის დიდი ტრფიალი და მოამაგე, 84 წლის ტრისტან ხუციშვილი: თავის დროზე, რაიონის ჭიდაობათა ფედერაციის პრეზიდენტად ყოფნისას, მან ბევრი სასიკეთო საქმე გააკეთა ქართული სპორტისათვის. მშობლიურ სოფელში ორიგინალური პროექტის საჭიდაო არენის ამგები სწორედაც ბატონი ტრისტანი ბრძანდებდა.

— საგარეო რეზონანსისა, ოღონდ, საჩვენო...

20 აგვისტოდან 20 სექტემბრის ჩათვლით კალენდარულ პერიოდში კასპელმა მოჭიდავებმა რამდენიმე რეზონანსული წარმატება მოიპოვეს საგარეო მასშტაბის ასპარეზობებში:

— სულ ახლახან, 20 სექტემბერს, 30 წლის დიულისტმა ამირან პაპინაშვილმა ახერხა იაჲანის ფედერალაქ ბაქოში ბრინჯაოს მედალი დამსახურა მსოფლიო დიულისტთა ჩემპიონატში;

— ერთი კვირით ადრე, 13-ში, 21 წლის ჯაბა პაპინაშვილმა, ასევე, მე-3 საპრიზო ადგილი დაიკავა ევროპის ახალგაზრდულ პირველობაზე. ასე რომ, "ბრინჯაოს მძეობის" ღუქმა ბევრი ქართველის გული სიამაყით აავსო. მაღლობა მათ!

— გვასახელა მეტეხელი მაგამოცილმა მოჭიდავემ ბექა ბერძენიშვილმა: მან ყაზახეთის დედაქალაქ ასტანაში იასპარეზა და მძიმე წონისანი სამბისტების აბსოლუტურ ფავლენობაში გამარჯვებისათვის შესანიშნავი ჯილდო ირგუნა — ავტომობილი! წლის ბოლომდე მას ორი უმთავრესი შეჯიბრება მოეღის: ბუქარესტული მსოფლიო პირველობა (ნოემბერში) და საქართველოს აბსოლუტური ფავლენობა (დეკემბერი);

— მისასალმებელია, ასევე, ხოვლეელი ბექა მიქუტიშვილის მიღწევა: დაბაკოჯორში მოიგო იქაური ცნობილი მოჭიდავე-დიულისტის, გურამ თუშიშვილისადმი მიძღვნილი დიდი ტურნირის ფინალური ორთაბრძოლა ყველაზე პრესტიჟულ, მძიმე წონაში.

— ჩვენი კალენდარი

სექტემბერში დაიბადნენ:

2.IX.1952 — იოსებ მაღალაშვილი: საერთაშორისო კლასის სპორტის ოსტატი (1974), სამბოში მსოფლიო ჩემპიონი (1974) და ვიცე-ჩემპიონი (1975), სსრკ-ის 5-გზის ჩემპიონი; თავისუფალ ჭიდაობაში — სსრკ-ის ჩემპიონი;

15.IX.1952 — ამირან ობგაძე: საერთაშორისო კლასის სპორტის ოსტატი (1975), ევროპის ჩემპიონი ჭიდაობა დიულისტთა ჩათვლით (გუნდურ ჩათვლაში, 1977), თბილისის საერთაშორისო ტურნირების 2-გზის გამარჯვებული (1975-77);

24.IX.1958 — დაბადებიდან საიუბილეო თარიღი, მე-60 წლისთავი, შეუსრულდა ვეტერან მოჭიდავეს, ამჟამად სპორტკომპლექსის მწვრთნელს, ჰამლეტ წიკლაურს;

1914 წლის სექტემბერში დაიბადა გიორგი ბასიაშვილი — ქართული სპორტის დედაწილი

... გარდაიცვალნენ:

10 სექტემბერს დაბადებიდან 80 წლისთავი შეუსრულდებოდა გივი ("ჭანჭარა") ბალხამიშვილს (1938-2008) — საქართველოს მრავალგზის ჩემპიონს ქართულ ჭიდაობასა და სამბოში (1957-73 წლებში), საკავშირო პირველობათა 3-გზის პრიზიორს, გამორჩეული სტილისა და ორიგინალური მანერების მქონე თვითნაბად მოჭიდავეს;

2010 წლის 30 სექტემბერს, სამსახურებრივი მოვალეობის შესრულების დროს, დაიღუპა მშვიდობისმყოფელი, პოლკოვნიკი რამაზ გოგიაშვილი — ყოფილი მოჭიდავე.

საწვრთნელ-სავარჯიშო პროცესი განახლდა

კასპის სპორტკომპლექსის დირექცია მიესალმება ყველა სპორტული სექციისა და ჯგუფის აღსაზრდელებსა და მწვრთნელებს ახალი, 2018-19 სასწავლო წლის დაწყებასა და საწვრთნელ-სავარჯიშო პროცესის განახლებასთან დაკავშირებით და წარმატებულ სპორტულ შეზონს უსურვებს.

სოქოიონს — თქონსოონს გუბსთიონსმქო

დასასრული.

სოფლის მეურნეობის ცხოვრობდნენ, კარსნისხევი მეთუნეები, სხვაგან ქვის და ხის ხუროები, ოქრომჭედლები და ა.შ. გაღვანს შიგნით, ყოველ უბანში იშვიათი არქიტექტურული წესრიგი სუფევდა.

საცხოვრებელი სახლები მთის კალთებზე იყო შეფენილი და თავიდან დაშვებული ქუჩები ერთ მოედანზე შეიყრებოდნენ. უბნებს საკუთარი წყალსადენები, აბანოები და სავაჭრო სახლები ჰქონდა. ვაკე ადგილებში სახელოსნოები, ხილის ბაღები და ვენახები გაეშენებინათ. ცალკეული საუბნო ციხე-სიმაგრეებით, მთლიანობაში, ერთიანი, დიდი ქალაქის თავდაცვის სისტემა იქნებოდა — სამეტრამდე სისქისა და რვა მეტრამდე სიმაღლის კედლებით, ოთხკუთხა კოშკებით.

გორაკებზე იდუმალი კერპები აღმართულიყვნენ — აინინა და ინინა, ზადენი — წიწამურის მალღობზე, ხოლო მრისხანე არმაზი — ბაგინეთის მთაზე. აქვე იყო მეფეთა რეზიდენცია.

გათხრების დროს გამოვლინდა იშვიათი ხუროთმოძღვრული, სამხედრო-თავდაცვითი და ყოფითი კულტურა, რომელიც იმდროინდელ ქართველთა მაღალ ინტელექტსა და მსოფლიო სოციალურ-პოლიტიკურ პროცესებთან კავშირზე მიუთითებს. მხოლოდ პიტანშების რეზიდენციის ნაშთების მიხედვითაც კი შეიძლება იმსჯელო მათი ყოფის დახვეწილობისა და თავისებურების შესახებ — ანტიკური ხანის სვეტისთავები, ბაზები, პროფილირებული ლავგარდნები, ნახევარწრიული კამარებით დამშვენებული გადახურვები, მშრალი წყობით ნაგები ქვის აკლამა, მრავალგანყოფილებიანი და მრავალფუნქციური აბანოები,

ფორმითა და ტექნოლოგიით გამორჩეული მცხეთური კრამიტი და სხვა.

რომაელმა მხედართმთავარმა პომპეუსმა ძვ. წ. I საუკუნეში, 65 წელს დალაშქრა ქალაქი. საერთოდ, იმ ეპოქის ქართულ პოლიტიკურ ცხოვრებას ძლიერ შტრიხებად გასდევდა მაზდეანური სპარსეთის გავლენები და რომაული ექსპანსია, მაგრამ ამ ქალაქის უმთავრესი ისტორიულ-მისიონერული ფუნქცია მაინც ქრისტიანობის,

როგორც ქართველთა უმთარესი რელიგიის მიღებასა და გავრცელებაში მდგომარეობს.

IV საუკუნეში კაბადოკიელი ქალწულს ნინოს ღვთისმშობელი გამოეცხადა და იგი საქართველოში ქრისტიანობის საქადაგებლად მოავლინა. იგი მცხეთას ვაზის ლერწმებისაგან საკუთარი თმით შეკრული ჯვრით მოვიდა, შემდეგ კი სასწაულები და მაღლი დააფრქვია.

ქართლის მეფე მირიანმა და დედოფალმა ნანამ 337 წელს ქრისტი იწამეს. მალე ახალმა რელიგიამ სახელმწიფო სტატუსი შეიძინა.

VI ს. დასაწყისში, რაკილა მეფე დანი I-მა მამის — ვახტანგ გორგასლის ანდერძს უერთგულა და დედაქალაქი

თბილისში გადაიტანა, მცხეთა მხოლოდ საეკლესიო ცენტრად დარჩა. აქვე ცხოვრობდნენ ქართველი პატრიარქები. მიწყვი მოღვაწეობდნენ ბრძენი მწიგნო-

დაკრძალეს. მის საფლავზე სასწაულებრივი ხე ამოვიდა, რომელიც შემდგომ ხითხუროებს ეკლესიის ასაშენებლად მოუჭრიათ და მისგან შვიდი

სვეტი დაუმზადებიათ. ერთერთი მათგანი სახილველადაც ფრიად საოცარი და საკვირველთმოქმედი ყოფილა. იგი ვერანაირი ძალისხმევით ვერ გადაუადგილებიათ. მხოლოდ წმინდა ნინოს მიერ აღვლენილი ვედრების შემდეგ ზუსტად იმ ადგილას აღმართულა, სადაც მაცხოვრის კვართი სიდონიასთან ერთად დაფლეს. სწორედ აქ ამენდა პირველი ტაძარი, რომლის საძირკვლის კვალს XX ს-ში მიაკვლიეს; ხოლო ის სვეტიცხოველი, რომელიც XI ს-ის დასაწყისში მელქისქდეკ კათალიკოსის ბრძანებით ხუროთმოძღვარ არსუკისძეს აუგია, ისეთი მშვენიერი და მასშტაბურია, რომ მისი სახელი, შეიძლება, დიდი ასობითაც დაწერო.

სივრცეში დგას ჯვრის სახე გუმბათიდან ოთხივ კუთხივ გაწვდილი მკლავებით, გარეგანი ფორმები და მასები ფაქიზი მხატვრული დახვეწილობითაა გადამაწილებული და გამაოგნებელი ბუნებრივობით ერწყმის გარემოს. ოთხ მძლავრ ბოძზე დაყრდნობილი, ცისკენმსწრაფი გუმბათის ყელი თექვსმეტი სარკმლითაა დამშვენებული და ტაძრის ერთიანი

პროპორციები თითქოს სწორედ მას ემორჩილება. კედლების ქვიშაქვის ფერი და ჩუქურთმათა გრაფიკული ინტიმი არქიტექტურულ დიდებულებას არბილებს, ათვისინერებს და ტაძარს მორწმუნეთათვის შინაურსა და მახლობელს ხდის.

მცხეთის კიდევე ერთი საკვირველება ჯვრის მონასტერია. ქრისტიანობის მიღების პირველივე წლებში მეფე მირიანს მაღალ მთაზე ხის ჯვარი აღუმართავს, რომელსაც მხ-

ლოდ ქართველები კი არა, კავკასიის სხვა ქრისტიანი ერებიც თავყანსა სცემდნენ.

586-604 წლებში ერისმთავარმა სტეფანოზმა აქ ააგო ტაძარი, რომლის ნახვისას ხელშესახებად განიცდება კავშირი უფალსა და ადამიანურ ზესწრაფვას, ცასა და მიწას შორის. ჯვარი იშვიათი ხუროთმოძღვრული სივრცეა, რომელსაც განუყოფელი ხიბლი აქვს ნაწილების სრული წონასწორობისა და ჰარმონიული პროპორციების გამო. გგონია, რომ იგი კი არ ააშენეს, არამედ ამ მთაზე ღვთის ნებით ამოიზარდა. მოვარდისფრო-ქვიშისფერი, საუკუნეთა მანძილზე ოდნავ შეყანგული თლილი ქვებით ნაშენი, მოურთავი ტაძარი ასომთავრული წარწერებითა და ფრესკებითაა დამშვენებული. შენობის ბირთვის რვაწახნაგოვან ყელზე დამაგრებული გუმბათი ადგას. ეს დომინანტური გუმბათი განსაზღვრავს ყველა სხვა ფორმების თავისებურებას.

მაღალ მთაზე ასულს, შეიძლება მოგეჩვენოს, რომ ნიავს მირონის სურნელი მოაქვს. აქაური მოლივილივე სიმაღლის განცდას კი, არაფერი შეეძრება. მოკლედ, ამ ტაძარს ძნელად თუ აღწერ — იგი უნდა ნახო.

რაკილა მცხეთა თავად ისტორიაა, აქ არსებულ სანახაობათა ნუსხაც კი დამლულია, თუმცა ყველა სტუმარს ვურჩევთ, ზემოაღწერილ არქეოლოგიურ ნაშთთა და ძეგლთა გარდა, აუცილებლად მონახულონ უძველესი სამთავრო, VI ს-ში დაარსებული ზედაზნის მონასტერი, შიომღვიმე (VI-XVIII ს.ს.), XIII ს-ის ნათლისმცემლის ბაზილი-

კა, ადრეულ და შუა საუკუნეებში აშენებული წილკნის, თელოვანის და წეროვანის სამონასტრო კომპლექსები, კალოუბნის წმ. გიორგის ეკლესია, ბებრის ციხე და სხვა ციხეთა ნაშთები.

როცა დაიღვრებოდა და მოგშვივებოდა კიდეც, გემრიელი საჭმლის მოძებნა არ გაეჭირდებოდა, რადგან მცხეთაში ლამის ყოველ სახლში რესტორანია და ყველგან ჯადოსნურად გემრიელ ქართულ კერძებს მოგართმევენ. თუ ინტერიერის ნაცვლად, ტერასაზე, ან ეზოში ისადილებოდა და დაისიც წამოგეწევათ, აუცილებლად შენიშნავთ როგორ ეშვება ტაძრების გუმბათებზე ცისარტყელის მსგავსი ფერადოვნება.

მარინა ყიფშიძე.

მეორე მოსკოის ეპისკოპოსი
სერგი კობახიძის მიხედვით შვიდმოციანი...

საქართველოსთვის ქრისტიანული კვართი უფლისა მხოლოდ სიწმინდე კი არ არის, არამედ - რწმენის შენახვის იდეა.

იქნებ, ამ იდეის გამოც, მიწაში დაფლული ქრისტიანული კვართით, ამ ქვეყანაში მუდმივად დამარხებული ღვთისადმი სასიყვარულოა.

უკერველი, ხელთუქმნილი და, რა თქმა უნდა, სასწაულმოქმედი კვართი უფლისა, მრავალმხრივი ინტელექტუალურ-მხატვრული ფენომენიცაა, ქართული კულტურის ღრმა ეთნოგრაფიული მემკვიდრე. ეს ის კვართია, რომელიც განაკლებულ მაცხოვარს ჯვარცმისას ემოსა... ხოლო შემდეგ განიხილეს სამოსელი ჩემი მათ შორის და კვართსა ჩემსა ზედა განიხილეს ვილი" (ფსალ. 21, 18).

ისევე, როგორც ყოველ ქრისტიანს ერს, ქართველებსაც (არც სხვებს მეტად და არც - ნაკლებად) გააჩნიათ ასწლეულების მანძილზე ნაშენები და განმტკიცებული მესიანურ-მისიონერული საზრისი, საკუთარი ღვთივრჩეულობის განცდა თუ შეგნება. იგი რამდენიმე მნიშვნელოვან, რელიგიურ და ისტორიულ არგუმენტზეა დაფუძნებული. ყოველი მათგანი ყურადსაღებია და მრავალმხრივ საინტერესოა, განსაკუთრებით, აღმოსავლური ქრისტიანული კულტურის თავისებურებათა შესწავლის თვალსაზრისით.

ქართული მესიანური იდეის ერთ-ერთი მძლავრი საფუძველი გახლავთ ღვთისმშობლის წილზედომილობა და სულიწმინდის გადმოსვლისას მისი ქართულ ენაზე ამტკიცებულობა. ამიტომ, ერთ-ერთი მისიონერული ფუნქცია მისი სასიცოცხლო და საბრძოლო, ზოგჯერ თავგანწირული სულისკვეთების წყაროდ იქცა. ალბათ, ფუნქციად ქცეული ამ იდეის ერთ-ერთ პირველმთხვევს სწორედ გამოჩენილი სიწმინდის, უფლის კვართის მცხეთაში დაფლავდა, რადგან წინასწარმეტყველების თანახმად, მეორედ მოსვლის ფაშს ქრისტიანული ხელთუქმნილი კვართით შეიმოსება...

საქართველოში, ბავშვებს ქრისტიანობის შესახებ საუბრის დაწყებისას აუცილებლად უამბობენ ცხოველმყოფელი სვეტისა და მოციქულთა

სწორის წმინდა ნინოს შესახებ, რომელმაც IV საუკუნეში, ქართლში კერპები დაამსხვრია და სასწაულები მოახდინა. ამას მოჰყვება თხრობა საქართველოს უმთავრესი ტაძრის სვეტიცხოვლის თაობაზე, რომელიც ქრისტიანული კვართის დაფლვის ადგილსა და ცხოველ ანუ უფლისგან გაცოცხლებულ, სასწაულმოქმედ სვეტზეა დაფუძნებული...

* * *

I საუკუნეში ქართლის ძველ დედაქალაქ მცხეთაში ისრაელის მიწიდან "ოტებულ ჰურიათა" ანუ დევნილ ებრაელთა ძლიერი და მრავალრიცხოვანი თემი სახლობდა. ის ერთ-ერთი იყო ძველ საქართველოში მცხოვრებ - მეცნიერთა ვარაუდით - ოთხ ძირითად თემს შორის.

ებრაელები ქართლში რამდენიმე წყებად მოსულან. ამას ოდინდელი სამარხები და არქეოლოგიური მასალა ადასტურებს. პირველად ეს მომხდარა ძველი წელთაღრიცხვის 580-იან წლებში. მაშინ, როცა ბაბილონის მეფე ნაბუქოდონოსორმა მათი სამშობლო იავარჰყო და დაიპყრო. შემდგომაც, ისინი სულ გაურბოდნენ მტერს და წმინდა მიწიდან შორს სახლდებოდნენ. თუმცა, სამშობლოსთან კავშირს არ წყვეტდნენ. ასევე გულმოდგინედ ინახავდნენ რჯულს; წარმართთა ხელისა და თვალისაგან სამაგალითოდ მალავდნენ სამშობლოდან წამოღებულ სიწმინდეებს. "მოქცევა ქართლისა" გვიამბობს, თუ როგორ გაამხილა IV საუკუნეში ქართველმა ებრაელმა ქალმა სიდონიამ ასწლეულების მანძილზე ურიათა თემის მიერ შენახული საიდუმლოება იმის შესახებ, რომ წმინდა ელია წინასწარმეტყველის მოსახმამი მცხეთაში იყო დამარხებული. წმინდა ელიას ცაღამაღლებისას მიწაზე დაეარდნითი მოსახმამი ძველი ალთქმის მიხედვით ელისე წინასწარმეტყველს ერგო. პროფ. ელდარ ბუბულაშვილი, რომელმაც საგანგებოდ შეისწავლა სვეტიცხოვლის სიწმინდეები, მიუთითებს, რომ "ელიას ხალხის მცხეთაში მოხვედრის ისტორიის შესახებ ქართულ წერილობით ძეგლებში ცნობები არ მოიპოვება". თუმცა, არსებობს წყაროთა მწიერი ცნობები და,

უფრო კი, ქართული ზეპირი საეკლესიო გადმოცემები, რომელთა მიხედვით, იგი მცხეთაში ინახებოდა... ასევე მის მახლობლად, "მოქცევა ქართლისას" მოწმობით, დაფლეს I საუკუნეში ქრისტეს პერანგიც.

უფლის კვართის საქართველოში შემობრძანების მისტიკური ამბავი მრავალი ქართული და არაქართული საისტორიო ცნობებითაა დადასტურებული...

ამ ამბის მთავარი გმირები სწორედ მცხეთელი ებრაელები არიან, რომლებიც, როგორც ჩანს, ხშირად მოგზაურობდნენ საუკუნეების წინათ დატოვებულ ისტორიულ სამშობლოში. წარმოვიდგინოთ, ღირსეული მოქალაქეები, თვით ქართლის სამეფო კარზე დაფასებული და პატივცემული უცხო რჯულის ადამიანები, რომლებიც იქცნენ ქართლში ქრისტიანული რწმენის პირველ მატარებლებად და გამაგრებლებად. მრავალი უცხოელი თუ ქართველი მეცნიერის აზრით, მცხეთა ერთ-ერთი პირველი ქალაქთაგანი იყო, სადაც ახალ რელიგიას თავიდანვე გულმხურვალე მორწმუნენი გამოუჩნდნენ ჯვარცმიდან უახლოეს ხანებში - მაცხოვრის კვართის შემობრძანებისა და დაფლვის შემდეგ. ეს მოხდა მაშინ, როცა განკაცებული ღვთის სიტყვა სახარების სახით ჯერ კიდევ არ არსებობდა.

ძველი ალთქმის წინასწარმეტყველება ებრაელებმა იცნეს, წარმართი ქართველების ნაწილი კი წმინდა გულით შეეთვისნენ კაცთა ცოდვებისათვის ჯვარცმული უცხოები ღმერთის იდეას. მრავალი წყაროს დამოწმების საფუძველზე, ივანე ჯავახიშვილი დაასკვნის: "ცხადია, რომ ქრისტიანობა საქართველოში ადრით განვე უნდა გავრცელებულიყო, ვაცილებით იმაზე ადრე, ვიდრე იგი IV საუკუნის პირველ ნახევარში სახელმწიფო სარწმუნოებად იქნებოდა ცნობილი". ამას ადასტურებს ბევრი საისტორიო თხზულება. მათ შორის იოვანე საბანისძის "აბო თბილელის წამება", პეტრე ქართველის ასურული ცხოვრების ტექსტი, სომეხი არაქელ დავრიყევი, რომელიც ისტორიკოსი რუფინუსი და ა. შ.

თუმცა, კვლავ დავუბრუნდეთ ქართლის დედაქალაქში მცხოვრებ

ღვთივრჩეულ ებრაელებს და ჯვარცმას შესწრებულ ერთ-ერთი მცხეთელი "ჰურიის" წინასწარმეტყველს...

I საუკუნეში მეფე პეროდეს მოწოდების თანახმად მთელ მსოფლიოში გაბნეულ ებრაელთა მრავალი წარმომადგენელი იერუსალიმში გაემგზავრა, რათა ენახათ "ცრუ წინასწარმეტყველი", რომელიც საკუთარ თავს სამყაროს მხსნელსა და ღმერთის ძეს უწოდებდა. მანამდე ქართველ ებრაელებს უკვე სძენოდათ, რომ გამოჩნდა კაცი, რომელიც მდინარე იორდანეში იოანე ნათლისმცემელმა მონათლა და ამ დროს სასწაულებიც მოხდა: მდინარეები აღმა წავიდნენ, ზღვის მიმოქცევა შეწყდა, ამოძრავდნენ მთები და სხვა. სასწაულმოქმედს შემამოფოთებლად ბევრი მიმდევარი გამოსჩენია. პეროდეს სურდა ეს კაცი არა მხოლოდ იუდეის მცხოვრებთ შეეჩვენებინათ, არამედ ისრაელის სხვა ტომთა შთამომავლებსაც. ამ მოწოდების გამო სხვა ქვეყნებს შეფარებული ებრაელები იერუსალიმს გაემგზავრნენ. "მატბერდის კრებულის" მიხედვით, იუდეისკენ მიმავალ გზას ქართველი ებრაელებიც დაადგნენ და ისინი მაცხოვრის ჯვარცმასაც დაესწრნენ. მათ შორის იყვნენ ელიოზ მცხეთელი და ლონგინოზ კარსელი. ეს ორი პირი შემდგომში ქართული საისტორიო მწერლობის, ჰაგიოგრაფიულ ნაწარმოებთა თუ ფრესკული მხატვრობის პერსონაჟებად იქცა. მათი გამოსახულებები სვეტიცხოვლის მონასტრობის ერთ-ერთ სიუჟეტშიცაა წარმოდგენილი.

ელიოზ მცხეთელი ელიას ტომის შთამომავალი, ღვთის მოშიში და გამოჩენილი ადამიანი ყოფილა. მისმა მოხუცმა დედამ, ელიოზის გამგზავრებამდე უკვე იცოდა, რომ ახლა ბიბლიური წინასწარმეტყველება და ღმერთი განკაცდა... იერუსალიმში მიმავალ შვილს იგი შეეკედრა, რომ ელიოზს არამედარამც არ ჩაედინა მომავალნივთები და ნაშაული და იესო ქრისტეს ჯვარცმაში არ გარეულიყო, რადგან ის იყო მხსნელი სოფლისა, ძე

ღვთისა. როგორც საისტორიო წყაროები იმეორებს, ელიოზს მართლაც უშუალო მონაწილეობა არ მიუღია მაცხოვრის ჯვარცმაში. მატბერდის კრებულის მიხედვით, ელიოზ მცხეთელსა და ლონგინოზ კარსელს კიდევ ორი ადამიანი ახლდა - მისაელი და თაღნავი. ქართლიდან წარგზავნილი ებრაელები იმ მოვლენის პასიურ დამკვირვებლებად გვევლინებიან, რომელმაც სამყარო შეცვალა...

შემდეგ კი, დგება დავით წინასწარმეტყველის სიტყვების გაცხადების ფაში: "კვართსა ჩემსა ზედა განიხილეს ვილი". ამ წილისყრაში, უფლის ჯვარცმაში მონაწილე მეომრებთან ერთად ელიოზ მცხეთელიც გაერთიანდა. ხელთუქმნილი და სასწაულმოქმედი კვართიც სწორედ მისი საკუთრება გახდა.

ქართველი ებრაელები თავიანთ მეორე სამშობლოსაკენ გამოემართნენ და მსოფლიო ქრისტიანთათვის ერთ-ერთი უმთავრესი სიწმინდე მცხეთას მოაბრძანეს. ამ დროს ელიოზის წინასწარმეტყვეტი მოხუცდა. "მატბერდის კრებულის" მიხედვით, იუდეისკენ მიმავალ გზას ქართველი ებრაელებიც დაადგნენ და ისინი მაცხოვრის ჯვარცმასაც დაესწრნენ. მათ შორის იყვნენ ელიოზ მცხეთელი და ლონგინოზ კარსელი. ეს ორი პირი შემდგომში ქართული საისტორიო მწერლობის, ჰაგიოგრაფიულ ნაწარმოებთა თუ ფრესკული მხატვრობის პერსონაჟებად იქცა. მათი გამოსახულებები სვეტიცხოვლის მონასტრობის ერთ-ერთ სიუჟეტშიცაა წარმოდგენილი.

იქ, სადაც ოდესღაც ებრაელთა სასაფლაო იყო, სამი საუკუნის შემდეგ უკვე

სამეფო ბაღი ("სამოთხე") და სასახლე მდებარებდა. სწორედ ეს ადგილი ამოირჩია ეკლესიის ასაშენებლად ქართლის პირველმა ქრისტიანმა მეფემ - მირიანმა. მანამდე, ამ ხესთან ხშირად მოდიოდა ქართველთა განმანათლებელი წმინდანინო, რომელმაც იცოდა, რომ უფლის სამოსელი „არს მახლობლად ნამესამს ლიბანით მოღებულსა." შემდგომში იგი "ასწავებდა ხუროებს", როცა ისინი კვართის დაფლვის ადგილზე ამოსული საოცარი ხისაგან ამ ქვეყნის პირველ ქრისტიანულ ტაძარს აშენებდნენ... მშენებლობისას ხისგან დამზადებული ერთ-ერთი სვეტი გაცოცხლდა ანუ ზეცით მოვლენილი სასწაულებრივი ძალა შეიძინა. მას ცხოველმყოფელობის გამო სვეტიცხოველი უწოდეს. (სასწაულმოქმედ სვეტს გვიანდელ შუა საუკუნეებამდე მაკურნებელი ძალა ჰქონდა და მირიონი სდიოდა, ვიდრე შაჰ-თამაზმა გაუგონარი დაუნდობლობით არ წაბილწა სიწმინდე, ეკლესიის შენობა კი საქონლის სადგომად აქცია).

ქრისტეს კვართის დაფლვის ალაგას აგებულ ქართველთა უმთავრესი ტაძარი სვეტიცხოველი მაცხოვრის საფლავზე აღმართული ეკლესიის სიმბოლოდ იქცა, ხოლო ქართლის დედაქალაქი მცხეთა - მეორე იერუსალიმად. (ამ აზრის დასაბუთებლად კორნელი კეკელიძე ადგილობრივ ტოპონიმებს იშველიებს. ქალაქში დღესაცაა ადგილები, რომელთაც ეწოდება ბეთლემი, გეთსამანია, სიონი და ა. შ.) კვართი უფლისა განიფინა ზოგადქართულ ქრისტიანულ ხელოვნებაში - ჰაგიოგრაფიასა და ებრაელი ქალის ხელთაგან. ამიტომ სიღონია ძმამ უფლის კვართთან ერთად მიაბარა მიწას. საფლავზე კი განსაკვეთრებული სიძღვაღვისა და სილამაზის მქონე ხე ამოვიდა. ქართლის ცხოვრება მას ლიბანის ნამეს უწოდებს. ეს მშვენიერი ხე უიშვიათეს კეთილსურნელებას აფრქვევდა.

იქ, სადაც ოდესღაც ებრაელთა სასაფლაო იყო, სამი საუკუნის შემდეგ უკვე სამეფო ბაღი ("სამოთხე") და სასახლე მდებარებდა. სწორედ ეს ადგილი ამოირჩია ეკლესიის ასაშენებლად ქართლის პირველმა ქრისტიანმა მეფემ - მირიანმა. მანამდე, ამ ხესთან ხშირად მოდიოდა ქართველთა განმანათლებელი წმინდანინო, რომელმაც იცოდა, რომ უფლის სამოსელი „არს მახლობლად ნამესამს ლიბანით მოღებულსა." შემდგომში იგი "ასწავებდა ხუროებს", როცა ისინი კვართის დაფლვის ადგილზე ამოსული საოცარი ხისაგან ამ ქვეყნის პირველ ქრისტიანულ ტაძარს აშენებდნენ... მშენებლობისას ხისგან დამზადებული ერთ-ერთი სვეტი გაცოცხლდა ანუ ზეცით მოვლენილი სასწაულებრივი ძალა შეიძინა. მას ცხოველმყოფელობის გამო სვეტიცხოველი უწოდეს. (სასწაულმოქმედ სვეტს გვიანდელ შუა საუკუნეებამდე მაკურნებელი ძალა ჰქონდა და მირიონი სდიოდა, ვიდრე შაჰ-თამაზმა გაუგონარი დაუნდობლობით არ წაბილწა სიწმინდე, ეკლესიის შენობა კი საქონლის სადგომად აქცია).

საქართველოს ჰელმეთი და მეცნიერ-თა თავისუფალი პროფესიონალითა დახმარებით...

ჩემს საყვარელ მასწავლებელს ლია გვერდსიძეს ვულოცავ...

ჩვენს საყვარელ მასწავლებელს ლია გვერდსიძეს ვულოცავ...

ძვირფასო ლია, გულითადად გილოცავთ დაბადების დღეს...

საქართველოს პარლამენტის და მთავრობის მიერ...

თქვენთვის - მადლობა... მადლობა თქვენთვის...

“ფრთხილი ფრთხილი”... მადლობა თქვენთვის...

ქვეყნისათვის... მადლობა თქვენთვის...

მოიხსენიეთ, უფრო, სულეტი პირადი გარდაცვალებულით...

Table with 3 columns and 15 rows listing names and addresses for memorial services.

კრძალვითი ნაღვლიანი თაძინის პირდაპირი...

წინასწარჩვენი ავღუსტიისა და წინასწარჩვენი რეკლამის...

კრძალვითი ნაღვლიანი... 2600 ჯ კანკი...